

Postna molitev

Dobri bog!

Ti spoštuješ svobodo vsakega
in nam daješ možnost, da izbiramo
med različnimi dobrinami.

Vabiš nas,

da se ne zaustavimo le pri materialnih stvareh,
ampak da v letu vere odrinemo na globoko.

V tem postnem času nam pomagaj,
da bomo postali odločnejši,
bolj ljubeči in tesneje povezani s Tabo.

Odpoved alkoholu ali drugim razvadam,
dobra misel in dar za bližnjega
ter redna molitev
pa naj bo prošnja za Tvoj blagoslov,
ki prinaša dobroto, plemenitost
in veselje v naše življenje.

Amen.

Kazalo

Postna molitev.....	1
Kazalo	2
Spoštovane sodelavke in sodelavci Karitas.....	3
Veselje v sožitju	4
Pridiga pri sveti maši – Plenum Škofijske karitas Murska Sobota – 10. 3. 2012 – Veržej.....	5
Blagoslov domačije na Šprincu, 7. 10. 2012 – Razkrižje	9
Škofijska karitas Murska Sobota v letu 2012	11
Programi škofijske karitas Murska Sobota	11
Škofijska karitas Murska Sobota v številkah.....	26
Pogled v leto 2013	30
Župnijska karitas Bakovci	32
Župnijska karitas Beltinci	34
Župnijska karitas Cankova.....	38
Župnijska karitas Črensovci	39
Župnijska karitas Gornja Radgona	41
Župnijska karitas Grad	43
Župnijska karitas Ljutomer	44
Župnijska karitas Mala Nedelja.....	45
Župnijska karitas Markovci	47
Župnijska karitas Martjanci	50
Župnijska karitas Murska Sobota.....	51
Župnijska karitas Razkrižje.....	55
Župnijska karitas Sveti Jurij ob Ščavnici	55
Jutranja molitev.....	57
Župnijska karitas Tišina.....	57
Župnijska karitas Turnišče.....	59
Vpetost Župnijske karitas v okolje	62
Župnijska karitas Velika Polana.....	64
Temeljna določila Župnijske karitas v Škofiji Murska Sobota	66

Spoštovane sodelavke in sodelavci Karitas,

vsako leto skušamo v plenumsko knjižico Škofijske karitas Murska Sobota zajeti del našega poslanstva, ki ga opravljamo kot prostovoljci Karitas na škofijskih in župnijskih karitas. Gotovo ostaja veliko majhnih pozornosti, ki niso opažena ali zapisana, in na poseben način bogatijo naše delo. Ta pa so zapisana, bi lahko rekli z apostolom Janezom, da bi vi verovali, da Bog deluje preko vsakega izmed nas, ki se preda Njemu in dela čudovite stvari in čudeže v srcu ljudi. Prav zaradi tega je ta knjižica pomembna, saj nam daje novega zagona tudi za leto, ki je pred nami.

V tem letu se zbiramo ob geslu »Veselje v sožitju«, da bi uzavestili, kar je skozi vsa leta delovanja bistveno za naše delo karitas. Bistveno je, da imamo svoje srce in svoje roke z veseljem odprte za bližnjega. Dobro se namreč zavedamo, da le z delom, ki ga človek opravlja z veseljem, radostjo in ljubeznijo do bližnjega, prinaša sebe in Kristusa tistim, ki ga potrebuje. Papež Benedikt XVI. je v moto propriju o karitativni dejavnosti, z naslovom Notranja narava Cerkev, zapisal: »Pomembno je spomniti, da »praktična akcija ostaja premalo, če v njej ni občutena sama ljubezen do človeka, ki jo hrani srečanje s Kristusom« (prav tam, 34). V izvrševanju karitativnih dejavnosti naj se različne katoliške organizacije ne bi omejile samo na zbiranje in razdeljevanje sredstev, ampak naj bi pokazale posebno skrb za posameznike v potrebi, *in opravljale dragoceno vzgojno vlogo v krščanskih skupnosti, s pomočjo ljudem ceniti pomembnost delitve, spoštovanja in ljubezni v duhu Kristusovega evangelija. Karitativno delovanje na vseh ravneh v Cerkvi se mora izogibati tveganju, da bi postalo samo ena od oblik organiziranega socialnega skrbstva (prim. prav tam 31).*« Prav v duhu papeževih besed si še naprej prizadevajmo, da potrebnim ne bomo prinašali samo materialnih stvari, ampak bomo znali sobivati tako, da bomo drug drugega osrečevali in plemenitili pri svojem karitativnem delovanju.

Ko govorimo o veselju v sožitju, gotovo najprej pomislimo na medgeneracijsko sožitje v naših družinah, kajti prav o tem smo v tem

letu največ govorili, hkrati pa je to leto tudi priložnost, da razmislimo o sožitju med nami, sodelavci Karitas. Prav od našega medsebojnega sožitja v naših župnijskih karitas, je odvisno tudi naše delovanje. Zato sem vam hvaležen, da si prizadevate za tako sožitje med vami, do škofijske karitas, kakor tudi do župnikov in vsega občestva, v katerem delujete. To sožitje se odraža v lepem številu prostovoljcev Karitas, po mnogih naših župnijah. Kjer se namreč ljudje dobro razumejo, kjer so si blizu, kjer čutijo, da prebivajo v srcu svojega bližnjega, tja se radi vračajo in z veseljem sodelujejo. To prijetno vzdušje naj še naprej živi v delovanju škofijske in župnijskih karitas, da bomo tako pričevalci Kristusove ljubezni drug drugemu in temu svetu.

*Simon Slana,
ravnatelj Škofijske karitas Murska Sobota*

Veselje v sožitju

V svetlih koticah srca so zapisana
Evangeljska sporočila notranjega sveta,
Sočutno prižiganje plamena dostojanstva,
Empatija na vseh stezah življenja,
Ljubezen na strunah našega jazza,
Jezusovi nauki, besede in dejanja,
Enkratna je pot našega potovanja.

V sled časa je vklesan naš notranji žar.

Svetost v odkrivanju radodarne ptice,
Ogrinjalo vere, dobrote in resnice,
Žetev vseh semen v srcu posejanih,
Izvir kapljic žive vode še dodanih,
Toplina zaupanega duhovnega bogastva,
Jezusovo vodilo v današnjih je očeh:
Uzreti upanje in pogum na vseh poteh.

V svetlih koticah srca so zapisana
Evangeljska sporočila notranjega sveta,
Sočutno prižiganje plamena dostojanstva,
Empatija na vseh stezah življenja,
Ljubezen na strunah našega jazza,
Jezusovi nauki, besede in dejanja,
Enkratna je pot našega potovanja.

V sled časa je vklesan naš notranji žar.

Svetost v odkrivanju radodarne ptice,
Ogrinjalo vere, dobrote in resnice,
Žetev vseh semen v srcu posejanih,
Izvir kapljic žive vode še dodanih,
Toplina zaupanega duhovnega bogastva,
Jezusovo vodilo v današnjih je očeh:
Uzreti upanje in pogum na vseh poteh.

Cecilija Rojht

Pridiga pri sveti maši – Plenum Škofijske karitas Murska Sobota – 10. 3. 2012 – Veržej

Dragi bratje in sestre!

Evangelij nam danes še prav posebej omogoča, da lahko občudujemo in premišljujemo usmiljenost dobrega Boga Očeta. Ko Bog odpušča naše grehe, nam hkrati podarja svoje veselje, saj nas radostno objema kot sinove in hčere. Bog Oče se ne ozira na strahotnost greha, ki nas ponižuje in dela sužnje. On je vedno usmiljen. Njega skrbi, kaj bo z nami, z našim spreobrnjenjem.

Jezus je to hotel pokazati na priliki o usmiljenem Očetu in izgubljenem sinu (prim. Lk 15, 11-32). Ko Bog Oče odpušča, nam vrača izgubljeno dostojanstvo. Ponovno nas prizna za svoje otroke. Očetovo odpuščanje pomeni praznično razpoloženje. Zato oče naroči za izgubljenega sina novo obleko, in da pripraviti pitano tele, da se bo družina poveselila.

Evangelist Luka zelo nazorno, rekli bi, po človeško, predstavi očeta in oba sinova. Mlajši sin ni nič drugačen od današnjih sinov in hčera, ki že pred polnoletnostjo živijo zakonsko življenje, čeprav še niso poročeni, ki brezsrčno praznijo denarnice dedkov in babic za omamo v barskih nočeh, ki zapravljajo premoženje staršev z neresnim študijem ...

Spisek mladostnih zahtev in pravic gre v nedogled. Mlajši sin je povsem pozabil, da je v bistvu že to dar, biti ob očetu, se veseliti njegove dobrote. Ni hotel spoznati, da ga je oče pripravljaj za samostojno pot, kjer bo znal odgovorno uporabljati svobodo v svojo korist in v korist drugih. On je očetov dar spremenil v sebično zahtevo: »Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada« (Lk 15, 12)! Tako je mlajši sin postal povsem nezmožen za odgovorno načrtovanje svoje prihodnosti. Srce je zaprl v osamo. Oddaljil se je od sebe, očeta in od ljudi, zato je pristal v prašičjem koritu. Izgubil je človeško in sinovsko dostojanstvo. Od njega ni ostalo nič človeškega. Greh je v mlajšem sinu izničil človeško naravo.

Z vsakim grehom se v nas zbudi vest, ki je božji glas. Vest nas sprašuje: »Kje si človek? Kaj si storil? Zakaj si se skrivil? Kje iščeš resnico o svojem življenju? Kaj je sploh tvoj smisel? Kje si doma? Kakšno podobo nosiš v sebi?«

To so vprašanja Boga Očeta, ki jih je postavljaj že Adamu in Evi v raj, potem ko sta grešila (prim. 1 Mz 3, 9-13). Vedno, ko ljudje iz sebe strgamo božjo podobo, izgubimo tudi svojo podobo. Če se tega sramujemo in nam je žal, ker nismo več takšni kot smo bili pred grehom, je še možnost, da se vrnemo k Bogu Očetu. Če pa sramu ni in smo celo ponosni na »sladki greh«, kot se danes norčavo o zlu izraža javnost, potem se življenje ustavi pri prašičjem koritu.

Bog Oče vedno do vsakega človeka naredi prvi korak. Pride tudi do živalskega korita. Zanj ni razdalje, samo da bi v odpuščanju grešniku umil obraz, da bi ga lahko videl in v Očetu ponovno našel sebe.

Bog Oče ne prenese žalosti, ker žalost je lahko znamenje nevoščljivosti. In starejši sin je bil prav to, nevoščljiv mlajšemu bratu, ki se je spreobrnil. Tudi on ni spoznal, da je velik dar, če si lahko z očetom. Ni bil nič boljši od mlajšega brata. V sebi je kahal zamero in z jezo služil očetu.

Oba sinova sta se pri očetu počutila samo kot služabnika. Sploh nista poznala očeta. Pred njima je torej najbolj pomembna naloga, da spoznata očeta.

Ljudje smo ranjeni in krhki. To je dejstvo. Za to nam ni treba posebnih filozofskih in teoloških razlag in dokazovanj. Vsepovsod puščamo sledi svojih napak: marsikje so otroci v sporu s starši, naraščajo neurejene grešne izven zakonske, nezakonske in nenaravne skupnosti. Sedaj so se še spravili na naravno družino, v kateri so oče, mama in otroci. Še to bi radi uničili.

Največkrat se spametujemo šele takrat, ko je že prepozno in ne moremo več popraviti posledic slabih dejanj.

Nek modrec je dejal: »Če se hočeš učiti od napak drugih, ti bo življenje prekratko, da bi se lahko naučil!« Dosti ljudi meni, da je dobro delati napake, ker potem se ne bi se ničesar mogli naučiti. Meni so otroci nekoč pri verouku dejali: »Gospod župnik, ne delati napak in ne grešiti, pa to je živi dolgčas!« Zašli smo v močvirje tolerance in vsesplošnega odobravanja: Vseeno je kako živiš in kaj počneš, pomembno je, da ti to znese in da se imaš dobro. Seveda pri vsem pa še moraš uživati!

Sprašujemo se lahko: »Ljudje, kje smo?«

Bog Oče nima namena sestavljati ljudi kot lego kocke.

Hoče, da se vedno svobodno odločamo. Na razpolago nam daje svojo Luč, svojo ljubezen, svoje odpuščanje. Bog Oče samo želi, da pridemo k njemu domov. Ne gleda na to ali sem mlajši ali starejši sin oziroma hči. Bog Oče nas ljubi, ne zato ker bi bili dobri, ampak ker smo njegovi otroci!

Spreobrnjenje in vrnitev k Bogu ni samo duhovno in moralno dejanje. Spreobrnjenje zahteva tudi vrnitev k bratom in sestram. Jezus sicer ne pove, kaj se je v priliki na koncu zgodilo z mlajšim in starejšim bratom. Oba sta se morala med seboj pobotati, če sta hotela ostati z očetom. Če tega nista storila, tudi doma nista mogla ostati. Če bi se med seboj sovražila še naprej, potem bi očetova ljubezen bila povsem nemočna.

Današnji evangelijski odlomek v bistvu pokaže na dva temelja krščanskega življenja: to sta vera in karitativna ljubezen.

Jasno je, da brez posredovanja Boga Očeta na zmoremo ne verovati in ne delati dobro bratom in sestram. Dar vere in dobrote daje samo Bog. Brezbrižnost do teh darov nas lahko oddalji od Boga. Mlajši sin ni imel vere, starejši pa ne ljubezni.

Vera in karitativna ljubezen sta sestri dvojčici, ki podpirata in dopolnjujeta ena drugo. Vera naročuje, Karitas izpolnjuje. V veri spoznavamo dolžnosti, v karitativni ljubezni pa dobimo moč, da jih izpolnimo z dejanji.

Današnji plenum soboške škofijske Karitas je priložnost, da pogledamo nazaj, kako smo prehodili pot vere in karitativne ljubezni. Razmislili bomo, kaj je za nas ta trenutek bistveno, najpomembnejše. Ne moremo rešiti vseh socialnih težav na območju naše škofije. Tudi ne moremo odpraviti vsega trpljenja in zla, ki se kopiči ob nas.

Papež Benedikt XVI. nas v letošnjem pismu za postni čas vabi, da mislimo drug na drugega, tako da se spodbujajmo k ljubezni in dobrim delom.« (Heb 10,24). Ko mislimo drug na drugega, postajamo varuhi bratu ali sestri v stiski. V tej skrbi nam ni vseeno, kako živijo drugi. V sebi, v družini ali v župniji ne smemo gojiti zasebnosti. Varujmo se vzklika: »Kaj

me briga drugi!« To je kletev, ki nas oklepa v ozke okove sebičnosti.

Papež svari, da ravnodušnost in nezanimanje izvirata iz egoizma, ki pa si je nadel videz spoštovanja »zasebnosti«.

»Tudi danes se močno razlega gospodov glas, ki vsakega od nas kliče, naj se zavzame za bližnjega. Tudi danes nas bog spodbuja, naj bomo »varuhi« naših bratov in sester (prim. 1 Mz 4,9), naj gradimo odnose, ki bodo razpoznavni po medsebojni skrbi, po pozornosti za dobro drugega, za njegovo celostno dobro. Velika zapoved ljubezni do bližnjega zahteva in nas priganja, da se zavedamo svoje odgovornosti do tistih, ki so, kot jaz, ustvarjena bitja in božji otroci: Dejstvo, da smo kot ljudje in pogosto tudi v veri bratje in sestre, nas mora spodbuditi, da v sočloveku prepoznamo drugi jaz, ki ga Gospod neskončno ljubi. Če bomo gojili ta bratski pogled, bodo solidarnost, pravičnost, a tudi usmiljenje in sočutje povsem naravno privreli iz našega srca« (papež Benedikt XVI, Postno pismo 2012).

Dragi bratje in sestre!

Hvaležen sem vam, da ste danes tukaj. Bog Oče Vam je dal dar vere in karitativne ljubezni. Oboje ste postavili v službo bližnjim, še posebej tistim, ki so v stiski in trpljenju. Božja moč naj vas krepí v težkih urah, blagoslov pa razveseljuje pri opravljanju vaših dobrih del.

Amen.

V težkih trenutkih druge svetovne vojne, ko je v Nemčiji nacistična oblast izvajala arijsko diskriminatorno politiko, je teolog Bonhoeffer dejal: »Vsaka krščanska skupnost mora vedeti, da niso samo šibki tisti, ki potrebujejo močne, ampak tudi močni se morajo zavedati, da ne morejo biti ljudje brez šibkih.«

V naših krščanskih skupnostih ne moremo biti ljudje brez šibkih, brez revnih, brez malih. Prav skrb za bližnjega nas dela človeka. Ni samoumevno, da bi bili dobri. Zato se moramo vzgajati. Vzgoja do dobroto je nekaj, kar je v krščanstvu osnova. Skrb za bližnje nas osvobodi teženj, da bi mislili in skrbeli samo zase.

*Vaš škof
+Peter Štumpf*

Blagoslov domačije na Šprincu, 7. 10. 2012 – Razkrižje

Spoštovani gospod vikar soboške škofije in tukajšnji župnik msgr. Franc, gospod dekan ljutomerske dekanije, gospod Andrej Zrim, so-bratje duhovniki, gospod razkriški župan Stanko Ivanušič, direktor soboške Karitas g. Simona Slana, tajnik soboške Karitas, g. Jožef Kociper ... voditelji in vzgojitelji na tej domačiji, dragi mladi stanovalci, dragi prijatelji ...

Kako čudovita so dela dobrega boga, ki se razodevajo po ljudeh dobrega in čutečega srca. Ljubezen ima ideje, premaguje ovire in dosega plemenite cilje. Kdo bi si lahko mislil, da bomo nekoč tukaj na Šprincu priča tako nenavadnemu projektu, kot je hiša, dom za mlade, ki so se jim življenjski načrti ustavili, pa bi radi uresničili svoje sanje o življenju, poklicu in kruhu.

Preroške se mi zdijo besede gospoda župana, gospoda Stanka Ivanušiča, ko mi je pred dvema letoma dejal: »V občini smo dosti vlagali v komunalo, stavbe in druge gospodarske projekte. Dajmo še nekaj storiti za ljudi, za mlade ...«

In razkriška občina, župnija in soboška Karitas so stopili skupaj. Rekli so po načelu treh mušketirjev: Vsi za enega, eden za vse. Trije mušketirji so služili kralju; občina, župnija in Karitas pa so se odločili za službo mladim.

V razdvojeni družbi, kjer so dvojna merila, dvojna morala, mladi težko najdejo dobre vzgojitelje, ki bi jim zmogli predstaviti privlačne cilje. Z uživanjem svobode brez norm, potegnjeni na tržišče z mnogimi nemoralnimi ponudbami, si mladi oblikujejo lastno življenje, mimo družbe in mimo cerkve. V šoli se znajde vedno več mladih, ki pogrešajo čustveno toplino zaradi neurejenih družin, so razočarani in izpraznjeni zaradi porabniške miselnosti in so brez motivacije zaradi permisivizma, etičnega liberalizma in zaradi kulture smrti. Vse to hromi mlade, jim uničuje voljo do življenja. To pa je za vse nas klic, da spremenimo stanje brezupa v priložnost. Brez mladih ni prihodnosti, ne v družbi in

ne v Cerкви. Ta projekt za mlade na Šprincu je dovolj jasno znamenje, da nas Bog preseneča. Tudi v duhovni in moralni krizi prebuja odlične može in žene, ki so sposobni za mlade narediti velike reči. Potrebna je pa preprostost in ponižnost. To dvoje pa prebuja sožitje, simpatijo in vrača zaupanje. Mladi to znajo ceniti in na to zlahka odgovarjajo.

Vzgoja mladih za vero, vrednote in delavne navade pomeni novo evangelizacijo, rast in zorenje ter spremembo kulture smrti v kulturo življenja. Zavzemimo se za mlade in rešili bomo prihodnost naše domovine.

*Vaš škof
+Peter Štumpf*

Škofijska karitas Murska Sobota v letu 2012

Za nami je še eno tistih let, ko zagotovo lahko rečemo, da je bilo uspešno tako po duhovni kakor tudi po materialni plati. Skupaj z župnijskimi karitas smo celo leto uresničevali naše poslanstvo, kar pomeni, da smo iskali skupne rešitve v reševanju vsakodnevne problematike pomoči potrebnih, se srečevali na seminarjih in se tako strokovno ter osebno oblikovali, pomagali ljudem v njihovih težkih in velikokrat ne izhodnih situacijah, sami pa se utrjevali v veri ter osebni rasti.

Naj bodo na tem mestu izrečene besede zahvale vsakemu posebej. Ne-sebično podarjene minute prostovoljcev Karitas so za nas in za tiste, ki se vsakodnevno obračajo k nam po pomoč, neprecenljiv dar, ki ga je treba negovati, razvijati in prenašati na druge. Le na ta način bo lahko Karitas uresničevala socialno pastoralno poslanstvo Cerkve. Trdna vera, ljubezen do Boga, sebe in bližnjega, dobri medsebojni odnosih ter vztrajnost, naj dajejo moč našemu nadaljnjemu delu in sodelovanju na poti dobrotelosti.

Programi Škofijske karitas Murska Sobota

Škofijska karitas je živa humanitarna organizacija, ki je svojemu delu predana z dušo in telesom. Brez vprašanj in predsodkov na stežaj odpira vrata vsakemu, ki išče luč na svoji poti.

Veliko je državnih ustanov, ki so ustanovljene za pomoč človeku v njegovi stiski. Vendar pa se žal morajo te institucije odločati na podlagi suhoparnih števil, ki pa mnogokrat ne odražajo človekove bolečine.

Posameznik, v upanju in dobri veri, da bo uslišan, velikokrat naleti na gluha ušesa, saj pri uradnikih odločajo le številke, ki pa jih človek v stiski nikakor ne more razumeti, kaj šele sprejeti.

Za dopolnitev vrzeli državnim ustanovam so nastale nevladne organizacije, katere sodelavci pri reševanju problemov ljudi v težkih situacijah ne delujejo le na podlagi golih števil, ampak poslušajo tudi svoje srce. Te organizacije mnogokrat rešujejo tudi najbolj kritične socialne probleme in stiske. Takrat, ko številke zavrnejo pomoč, se odpre srce in ljubezen ponudi svojo dlan bližnjemu, da mu pomaga.

Tako je Škofijska karitas Murska Sobota razvila številne programe, s katerimi želi pomagati posamezniku tako duhovno kakor tudi z materialnimi sredstvi. V naslednjih odstavkih bodo na kratko predstavljeni programi, preko katerih Škofijska karitas Murska Sobota uresničuje svoje poslanstvo in s katerimi želi pomagati ljudem v najrazličnejših stiskah.

Socialno varstveni program Domačija

Program, katerega začetki segajo v leto 2009, se je do danes že precej razvil in utrdil. Res je, da nam manjka še veliko, a se tako stroka kakor laiki trudimo, da bo program zaživel v svoji polni luči. Domačija, ki leži v Občini Razkrižje, v naselju Šprinc, ima danes pogoje, da sprejme do šest mladih, ki iščejo nov smisel življenja. Mladim želimo ponuditi okolje in prostor ter spodbudo za uresničitev osebnega načrta, še posebej pa jih spodbuditi in opogumiti pri dokončanju, morda pred časom prekinjenega izobraževanja oziroma oblikovanja za poklic, ki so si ga

izbrali. Mladi tako radi in v čedalje večjem številu vstopajo v program in z našo pomočjo iščejo izgubljeni smisel za obstoj in svoje življenje.

V letu 2012 je bila prenovljena celotna notranjost hiše na Domačiji. Tako je murskosoboški škof msrg. dr. Peter Štumpf, ob velikem številu zbranih iz celotne škofije ter ob sodelovanju petih duhovnikov, 7. oktobra 2012, na dnevu odprtih vrat Domačije, blagoslovil na novo prenovljeni bivalni prostor in urejeno okolico, ki bo v prihodnje še boljše služila svojemu namenu. Dan odprtih vrat, kot smo poimenovali celotno prireditve, je bil kulturno obarvan. Mlada tamburaška skupina Tamburice od Murice je popestrila uvod prireditve s prečudovitimi zvoki, razvoj programa Domačija je predstavil župan Občine Razkrižje g. Stanko Ivanušič, Mešani pevski zbor Župnije Razkrižje pa je s svojim petjem povzdignil slovesnost blagoslovitve. Generalni vikar murskosoboške škofije in razkriški župnik, g. Franc Režonja, je prisotne nagovoril v imenu župnije in pozdravil vse visoke goste. Ravnatelj Škofijske karitas Murska Sobota, g. Simon Slana, je v zahvalo za podporo programu Domačija g. škofu, domačemu župniku, županu, g. Heliodorju Cvetku in g. Goranu Šosterju podelil simbolne ure s ponazoritvijo Domačije. Prireditve se je zaključila ob sladkih dobrotah, ki so jih pripravile gospodinje in kapljici domače pridelanega jabolčnega soka Domačije.

Vizija Programa Domačije je v ekološkem kmetijstvu. V letu 2012 smo začeli to pot uresničevati in bomo tej poti sledili tudi v prihodnje.

Družine

Vse več družin v stiskah se obrača po pomoč k nevladnim organizacijam, saj državne ustanove, zaradi omejitev z zakonom določenih censusov, zavrnejo veliko vlog obupanih prosilcev pomoči ali pa so te pomoči tako nizke, da človek enostavno v teh težkih kriznih časih komaj shaja iz dneva v dan in ne more živeti dostojno življenje človeka.

Karitas ima zelo pomembno vlogo v današnjem težkem času in prostoru, saj ima zelo dobro razvito varno socialno mrežo, v kateri delujejo tako strokovni delavci kakor tudi prostovoljci. Slednjih je največ in so

tudi zelo dobro usposobljeni za tovrstno delo, katero opravljajo z velikim veseljem, zanosom in so mu predani s srcem.

V prvi vrsti stiske prizadenejo človeka predvsem po duhovni plati, zato je nujno potrebna psihosocialna pomoč (pogovor, dobra beseda, nasmeš, svetovanje, opora pri iskanju rešitev za težke življenjske stiske, neposredno spremljanje uporabnikov s svetovanjem ter prilagojena pomoč v specifičnih stiskah ...). Posameznikom, predvsem pa družinam z otroci, pomagamo tudi z materialnimi sredstvi kot so hrana, obleka, skratka osnovne življenjske dobrine, ki so nujne za obstoj človeka. Pomoč, ki jo nudi Karitas, pa je tudi finančna, kjer z minimalnimi finančnimi sredstvi, s katerimi razpolagamo, nudimo pomoč pri plačilu tistih položnic, ki so osnovne in nujne za preživetje.

Število prosilcev pomoči se iz prejšnjega leta ni zmanjšalo, ravno nasprotno. Brezposelnost se povečuje, z njo pa se kopičijo težave kot so neplačane položnice, lačna usta, hladni domovi in še bi lahko naštevali. Poleg posameznikov in družin pa ne smemo pozabiti na zaposlene, ki delajo za minimalno plačo, na osebe z dolgotrajnimi boleznimi, invalidnostjo ter na tiste, ki same živijo v gospodinjstvih in se počutijo odrinjene na rob družbe, bodisi zaradi starosti ali bolezni. Naj na tem mestu še omenimo t. i. prikrito revščino, katero pa se ne da prikazati z dokazili za pomoči iz javnih sredstev. Tako revščino je težko opaziti, saj jo ljudje dobro skrivajo za vrati svojih domov. Še posebej pozoren in previden mora biti delavec Karitas, ko se sooča s takimi primeri.

Tudi Karitas upošteva pri svojem delovanju določena pravila. Kriteriji za pomoč ljudem v stiskah so opredeljeni v pravilniku in se ustrezno prilagajajo možnostim. Usklajeni so z vsakokratnimi kriteriji v socialni (dohodki družine, zdravstvena potrdila in mnenja ustreznih institucij), dopolnjujejo pa se z oceno situacije in možnosti družine za samopomoč, opažanja strokovnih delavcev in prostovoljcev Karitas, ki razmere neposredno poznajo. Upoštevacjo se tudi posebne razmere kot so dolgotrajna bolezen, stanovanjske razmere, elementarne nesreče, smrt hranitelja družine itd.

Otroci

Otroci so naše največje bogastvo in če to bogastvo zanemarjamo, naš svet zagotovo ne pelje v pravo smer. Lahko bi z gotovostjo trdili, da so otroci naša najranljivejša skupina. Zato jim posvečamo posebno pozornost in skušamo pomagati na različne načine.

Pomoč, ki jo nudimo otrokom je zelo razvejana, in sicer: pomoč pri nakupu šolskih potrebščin, pokrivanje stroškov toplega obroka osnovnošolcem, doplačilo prevoznih stroškov, pomoč pri plačilu šole v naravi ... Zelo pomembne so tudi akcije, kjer spodbujamo otroke, da že pri tako mladih letih prepoznajo stiske bližnjih, da občutijo solidarnost in na primeren način pomagajo. Dober primer je lanskoletna akcija Pokloni zvezek, kjer so osnovnošolci zbirali zvezke za socialno ogrožene otroke. Na ta način smo želeli spodbuditi solidarnost med sovrstniki.

Namen tega programa je zagotavljanje osnovnega življenjskega standarda in enakih možnosti za izobraževanje ter vključevanje v družbo vrstnikov.

Naši cilji so, da otrokom zagotovimo nujno potrebne šolske potrebščine, osnovnošolcem omogočimo topli obrok, pomagamo staršem pri plačilu prevoza v šolo ter bivanja v dijaških domovih, ponudimo možnost ustvarjalnega in zdravega preživljanja prostega časa, pomagamo otrokom z vzgojnimi in socialnimi težavami preko preventivnega dela, še posebno pozornost pa posvečamo otrokom z razvojnimi težavami in posebnimi potrebami. Otroci iz že tako socialno ogroženih družin (enostarševske družine) so prikrajšani za ustrezno skrb in materialne pogoje, ki bi jim zagotavljali varnost in zdrav ter celovit razvoj. Še posebej se znajdejo v stiski družine, ki imajo invalidnega ali bolnega otroka, kateremu je potrebno zagotoviti nujno potrebne pripomočke za življenje in izobraževanje.

V dodeljevanju pomoči otrokom se poslužujemo kriterijev, ki nam pomagajo pri odločanju. Do pomoči je upravičen otrok, ki izhaja iz socialno ogrožene družine (nizki dohodki, brezposelnost, težke življenjske razmere ...). Upoštevamo dokazila o družinskih prejemkih, dokazila, mnenja in nasvete socialnih služb, šolskih svetovalnih služb, zdravstve-

nih ustanov, itd. Pri dodelitvi pomoči upoštevamo tudi dolgotrajno bolezen ali invalidnosti družinskih članov, razvezo staršev, stanovanjske razmere ter druge izredne razmere.

Starejši

Čas življenja in težke socialne razmere so na rob družbe porinile tudi starejše. Socialna država, v kateri živimo, se žal ne zaveda ali pa si zavedno zatiska oči, da so ti ljudje s skupnimi močmi gradili ta prostor, da bi njihovi potomci imeli boljše življenje in da bi tudi sami na jesen svojega življenja mirno in dostojno živeli. Žal je situacija precej manj kot roznata in zato je Karitas, z vsem spoštovanjem, pristopil do teh ljudi, in ponudil pomoč iz obstoječe situacije.

Starejšim in bolnim nudimo pomoč pri ohranjanju socialnih stikov, vzdrževanju osebne higiene, varstvu, razno pomoč v gospodinjstvu in pri različnih hišnih opravilih, psihosocialno pomoč (svetovanje, zagovornišтво), medgeneracijsko druženje, izposojajo, dostavo in vzdrževanje ortopedskih pripomočkov ter materialna pomoč.

V programu starejših želimo odgovoriti na potrebe starejših, hudo bolnih ali kronično bolnih oseb in jim s tem omogočiti čim bolj kakovostno preživljanje starosti, predvsem v domačem okolju, pa tudi v različnih oblikah institucionalnega varstva. Cilj je zagotovitev bolj kakovostnega življenja starejših, bolnih, ponudba možnosti izbire izvajalca storitev, podpora starejšim, svojcem, pregledna pokritost potreb starejših (usposobljenost mreže koordinatorjev), podpora izvajalcem, predvsem prostovoljcem po pridobivanju znanj za kvalitetno delo.

Družba se stara in ta trend je prisoten tudi v Sloveniji. Govorimo lahko o t. i. naraščajoči socialni izključenosti starejših in bolnih. Nizke pokojnine, visoki stroški nege in oskrbe ter spremenjen načina življenja so kazalci, da v zadnjih letih te težave prihajajo še bolj do izraza. Dobra mreža usposobljenih prostovoljcev omogoča vstop v kvalitetno mrežo pomoči ter dopolnjuje obstoječe institucionalne oblike pomoči. Starejšim posameznikom, ki ne želijo v institucionalno varstvo, nudimo možnost pomoči na domu.

Zelo pomembno je tudi vključevanje starejših v družabna srečanja, kjer delijo svoje izkušnje, se družijo in tako kvalitetno preživljajo svoj čas, ki bi ga doma sami ne mogli tako izkoristiti.

Osnovna kriterija sta starost nad 65 let in bolezen. Poleg tega upoštevamo še socialno ogroženost starejših ali njihove družine (dokazila o družinskih prejemkih, zdravstvena potrdila, mnenja centrov za socialno delo, osebni pogovor, stanovanjske razmere, nesreče itd.), osamljenost, željo po pomoči in vključevanju v različne skupine.

Vključevanje prostovoljcev v programe izobraževanja temelji predvsem na želji posameznikov po pridobivanju znanj s področja pomoči in oskrbe starejših ter vključitvi v našo mrežo organizacij kot prostovoljec.

Zagovorništvo

V hitro spreminjajoči družbi se najbolj ranljive skupine lahko v trenutku znajdejo brez moči in možnosti, da bi opozorile na svoje probleme. Socialna izključenost je vse bolj selektivno usmerjena in koncentrirana. Delo s prejemniki pomoči je potrebno dodatno okrepiti na področju zagovorništva in opolnomočenja. Spletne svetovalnice so izjemna priložnost, da ljudje v stiski, na anonimen način, pravočasno pridejo do strokovnjaka, ki jim lahko neposredno pomaga. Revija Žarek do brote, seminarji in publikacije predstavljajo dodatno izobraževanje in stalno izpopolnjevanje sodelavcev Karitas, ter tako pripomorejo k večji kvaliteti in oblikovanju enotnejših kriterijev za pomoč. Mlada Karitas je nastala z namenom vključevanja mladih v prostovoljno delo, ki je podlaga razvijanju družbe solidarnosti in socialne pravičnosti.

V program se vključujejo vsi, ki:

- so pripravljeni sodelovati kot prostovoljci v Karitas;
- so udeleženci navedenih dogodkov programa ali si želijo pridobiti različno pomoč;
- so zainteresirani za naše aktivnosti in programe – širša javnost;
- potrebujejo neposredno pomoč in podporo pri odločitvah, povezanih z vrstami pomoči, ki jo nudimo v spletnih svetovalnicah.

V Tednu Karitas, v sklopu dobrodelnih akcij Klica dobrote in Pokloni zvezek ter ob vseh drugih stikih z mediji, opozarjamo na stiske obrobni skupin in z njihovim sodelovanjem poskušamo opozoriti na bistvene probleme. Te aktivnosti potekajo tudi na ravni škofijskih karitas. Vseslovenska akcija po OŠ z naslovom Pokloni zvezek je namenjena kreptitvi vrstniške solidarnosti, z akcijo Kartica upanja pa spodbujamo aktivno dobrodelnost in samopomoči v krogu najbližjih.

Letno pripravimo tri večje seminarje in več manjših kot podpora pri dvigu kvalitete pomoči v programih, ki jih izvajajo župnijske karitas. Potencialnim uporabnikom naše programe predstavljamo in omogočamo dostopnost tudi s sodelovanjem na različnih prireditvah, v sklopu dobrodelnih akcij in v zgibanki s programi.

Smo zagovorniki izključenih posameznikov in skupin v družbi, vključujemo potencialne uporabnike v programe Karitas, ozaveščamo in opozarjamo javnost o perečih stiskah in problemih, obveščamo javnost in prostovoljce o možnostih, ki jih ponujajo naši programi, usposabljanjem prostovoljcev želimo dvigniti kvaliteto, strokovnost in širino programov pomoči, sodelujemo v mreži pomoči z javnimi službami in drugimi NVO, motiviramo širšo družbo za solidarnost in dobrodelnost, organiziramo učinkovite zagovorniške kampanje v sodelovanju z drugimi NVO itd.

Etno stičišče generacij v Pomurju

V sodobni družbi prihaja do vse večjega prepada med mladimi in starejšimi. To je realnost, ki nas sili k iskanju rešitev, da se na pravi način soočimo z novodobno problematiko, ki pesti, ne samo našo državo, temveč celoten razviti Svet. Cerkev in pod njenim okriljem delujoča Karitas imata bogate izkušnje na področju povezovanja in razumevanja odnosov med generacijami. V našem poslanstvu čutimo dolžnost, da zmanjšujemo ta razkorak med generacijami in soustvarjamo medgeneracijski dialog. Če naš pristop ne bo pravi, se bo tako stanje v prihodnosti nadaljevalo ali pa bodo stvari še slabše. V takem primeru obstaja nevarnost velikega medgeneracijskega konflikta. V Karitas vsakodnevno živimo medgeneracijsko sožitje. To je danost – talent, ki

smo ga dolžni razvijati in bogatiti še naprej in le na tak način čaka naše bodoče generacije svetla prihodnost.

Dom Danijela Halasa Velika Polana in Medgeneracijsko sodelovanje

Dom Danijela Halasa, ki ga vodi Zavod Čebela Karitas iz Slovenskih Konjic, razpolaga s prostori za 66 varovancev, ki potrebujejo domsko oskrbo. Škofijski investitor za Dom je Pogača d.o.o.

Škofijska karitas Murska Sobota je načrtovala, da bi sodelovala s koncesionarjem, investitorjem, župnijo, občino in drugimi ter tako pomagala ustvariti pogoje za medgeneracijsko življenje v Domu in celotni škofiji. Program medgeneracijskega sodelovanja se izvaja že od leta 2007 in ima izhodišče v prostovoljnem delu obiskovanja starejših na domu in v domovih za starejše. Z nakupom prostora v Domu Danijela Halasa leta 2012 pa je zgodba, ki smo jo načrtovali že kar nekaj časa, začela dobivati svoj pravi epilog. Dobili smo svoje prostore, kjer se bodo lahko neprekinjeno izvajale dejavnosti dnevnega varstva za starejše ter dejavnosti vzajemnega medgeneracijskega sožitja. Pričeli smo z opremljanjem in pripravo na bodoče delo. Površina prostorov znaša 165,83 m², kar predstavlja en večji dnevni prostor (druženje, notranja okupacija, medgeneracijska srečanja), dva manjša prostora, sta lahko namenjena počitku, v kolikor uporabniki izrazijo željo po njem ali za individualne pogovore starejših in svojcev s strokovnim delavcem.

Trendi kažejo, da se življenjska doba ljudi daljša, s tem pa se povečuje tudi število starejših. Le-ti z leti izgubijo sorodnike in prijatelje ali pa stike z njimi, tako da ostanejo prepuščeni sami sebi in so z leti vedno bolj socialno izključeni. Ta izključenost je še posebej opazna pri bolnih in invalidnih ter starejših z nizkimi dohodki, prav tako pa pri starejših, ki živijo na ruralnih območjih, saj se mladi odselijo v mesta, kmetije zato propadajo, trgovin in dogodkov, kjer bi se lahko starejši srečevali, pa praktično ni. Po večletnih izkušnjah ugotovljamo, da je pomanjkanje programov pomoči starejšim in programov dnevnih centrov v Pomurju veliko, potrebe po tovrstnih programih pa vse večje. Za vse našete skupine starejših ljudi v Pomurju ni organizirane

oblike varstva, zato smo se odločili pogumno stopiti naproti starejšim ljudem in jim pomagati kakovostno preživljati tretje življenjsko obdobje. Dejavnost medgeneracijskega sodelovanja je namenjena starejšim, predvsem tistim, ki niso ali ne želijo biti vključeni v domsko varstvo, temveč bivajo doma, vendar svojci čez dan zaradi odsotnosti ne morejo poskrbeti zanje. Program je namenjen starejšim, ki so osamljeni, socialno izključeni, revni, ostareli, bolni in invalidni. Dnevni center poleg varstva starejših, dnevnega toplega obroka ter lajšanja osamljenosti in z njo povezanih stisk, nudi možnost medgeneracijskega druženja, ohranjanja kognitivnih sposobnosti (prek vodenih aktivnosti), ohranjanja delovne zmožnosti (predvsem delovna okupacija zunaj - zaradi pretežno kmečke populacije, ki jim je tovrstna okupacija bližu) in predstavlja prostor varnosti in sprejetosti v tretjem življenjskem obdobju. Izrednega pomena je dejstvo, da bo uporabnikom dnevnega centra na voljo strokovni delavec, ki bo individualno spremljal uporabnike ter bo na voljo tudi svojcem za pogovor in svetovanje. Strokovni delavec bo v sodelovanju z uporabniki pripravljala dnevne aktivnosti, delavnice, okupacijo itd.

Do sedaj je bilo vloženega veliko truda in dobre volje, da bi se naša vizija odvijala po poti, kot smo si jo načrtali. Brez zaposlenih, prostovoljcev ter ostalih ljudi dobre volje vsega tega ne bi zmogli, zato se priporočamo za nadaljnje sodelovanje in pomoč.

Pozdrav novorojenčku

Za mlade družine z otroci je pomembno, da se ne zapirajo vase, temveč delijo svoje izkušnje, veselje tudi z drugimi. Tako program Pozdrav novorojenčku spodbuja povezovanje in druženje mladih družin. V nekaterih župnijskih karitas dajejo takim srečanjem še posebno pozornost. Posebna srečanja pripravljajo predvsem v tednu družine in v decembru, ko pričakujemo Jezusovo rojstvo. Druge župnijske karitas pa se posvečajo predvsem osebnim obiskom družin na domu.

Droge - preventiva, asistenca, spremljanje

Škofijska karitas Murska Sobota je 1. 1. 2009 odprla informacijsko-sve-

tovalno pisarno za pomoč odvisnikom od drog. Na pravi način želi pomagati, spodbujati in omogočati zdravljenje odvisnikov ter skrbeti za preventivo na tem specifičnem področju socialnega varstva.

Pomoč družinam odvisnikov od alkohola

Zasvojenost z alkoholom je zelo pereč problem, ki je v pokrajini ob Muri še posebej razširjen. Čeprav naj bi se število uživalcev alkohola zmanjševalo, pa predstavlja ta razvada ali „droga“ v Sloveniji še vedno enega ključnih javno zdravstvenih problemov. Razširjenost alkoholizma neposredno povezujemo s socialno-ekonomskim stanjem. Pomurje kot šibkejša socialno-ekonomska regija je tako še posebej izpostavljena temu problemu, kjer po alkoholu posegajo predvsem manj izobraženi in pripadniki nižjih socialnih slojev. Čeprav je medicina v prvi vrsti tista, ki se javno sooča s tem problemom, smo v Karitas posebej sočutni do ljudi s tovrstnimi težavami in jim želimo pomagati in pokazati pravo pot. Potreb po naši pomoči je veliko. Upamo in želimo si le, da bomo znali pravilno odgovarjati na tovrstna vprašanja.

Pomoč žrtvam nasilja v družini

Nasilje v družini je kaznivo dejanje, začne se neopazno in prikrito, pojavlja pa se v vseh starostnih, socialnih, izobrazbenih in poklicnih slojih. Posebej ogroženi so otroci, ženske in starejši. Škofijska karitas Murska Sobota se tovrstnim problemom posveča z veliko previdnostjo. V programu psihosocialne pomoči žrtvam nasilja smo želeli predvsem izboljšati kvaliteto življenja žrtev nasilja, jih informirati in ozaveščati o vzrokih in posledicah nasilja v družini, vendar pa ta program še ni zaživel v polni meri.

Duhovna obnova

28. januarja 2012 je v Domu duhovnosti v Kančevcih potekala letna duhovna obnova sodelavcev Karitas. Zbralo se je več kot 107 udeležencev. Navzoče je najprej nagovoril ravnatelj Škofijske karitas Murska Sobota, g. Simon Slana. Generalni tajnik, g. Jožef Kociper, je v nadaljevanju predstavil potek srečanja. Osrednje predavanje, na temo

Doživljanje stisk mladih v današnjem času, je vodil g. Heliodor Cvetko, priznani psiholog in psihoterapevt, ki že 30 let dela z ljudmi vseh generacij, svojo pozornost pa v veliki meri posveča mladim, saj mu tako delo predstavlja velik izziv. Predstavil je problematiko ranljivosti mladih, ki skušajo biti kos izzivom današnjega časa in poudaril, da veriga »poči« tam, kjer je navadno najšibkejši člen, kar so zagotovo naši otroci, mladina.

Plenum

Plenum Škofijske karitas Murska Sobota se je začel s sveto mašo, ki jo je v veržejski župnijski cerkvi, ob somaševanju sedmih duhovnikov, daroval škof dr. Peter Štumpf. Zahvalil se je sodelavcem karitas za njihovo delo in jih spodbudil k nadaljevanju karitativnega poslanstva na vseh področjih. Posebej je poudaril dva temelja krščanskega življenja: vero in karitativno ljubezen.

Po kratkem okrepčilu se je srečanje nadaljevalo v prostorih Marijanišča. Zbrane je pozdravil ravnatelj Škofijske karitas Murska Sobota g. Simon Slana in prebral voščilo predsednika Slovenske karitas, nadškofa in metropolita msgr. dr. Marjana Turnška. Kratek pozdrav sta izrekla tudi zastopnika škofijskih karitas iz Maribora in Ljubljane. Generalni tajnik Škofijske karitas Murska Sobota je predstavil Zakon o prostovoljstvu, nato pa so mladi iz Velike Polane, Bogojine in Cerkelj na Gorenjskem predstavili primere dobre prakse. Pokazali so, da mladi na različnih področjih naredijo veliko dobrega, kar je spodbudno.

Škofijska karitas Murska Sobota je v minulem letu (2011) opravila veliko dela, kar je predstavil generalni tajnik, podrobneje pa je zapisano v priložnostni brošuri Peti plenum, ki jo je izdala Škofijska karitas Murska Sobota. V brošuri se predstavljajo tudi župnijske karitas.

Predstavnikom župnijskih karitas, ki obhajajo dvajsetletnico delovanja, je ob koncu srečanja škof izročil zahvalne listine.

„Hvaležen sem vam, da ste danes tukaj. Bog Oče Vam je dal dar vere in karitativne ljubezni. Oboje ste postavili v službo bližnjim, še posebej tistim, ki so v stiski in trpljenju. Božja moč naj vas krepi v težkih urah,

blagoslov pa razveseljuje pri opravljanju vaših dobrih del.“ Te škofove besede so popotnica vsem članom in sodelavcem župnijskih karitas.

Letovanje družin, otrok in starejših

Letovanje družin, otrok ter starejših, je že tradicionalno letovanje, ki ga Karitas izvaja vsako leto v prekrasnem obmorskem letovišču Portorož, v Sončni hiši. Letovanja se je v terminu od 16. 7. 2012 do 21. 7. 2012 udeležilo osem družin, kar skupaj predstavlja 28 oseb. Od 30. 7. 2012 do 6. 8. 2012 je letovalo 16 otrok, letovanja starejših, v terminu od 10. 9. 2012 do 14. 9. 2012 pa se je udeležilo 25 oseb. Udeleženci letovanja so prihajali iz celotne Škofije Murska Sobota. Vsi, tako udeleženci kakor ostali spremljevalci (strokovni sodelavci, duhovniki, animatorji, kuharji) pa lahko zagotovo rečejo, da je to vsekakor enkratno doživetje, ki dolgo ostane v lepem spominu.

Delo s starejšimi

Ker je bilo o programu starejših povedanega že precej, naj na tem mestu omenimo le-to, da prostovoljci posameznih župnijskih karitas posvečajo veliko pozornosti in pomoči starejšim, bolnim in invalidom. To mrežo pomoči dela s starejšimi bomo v bodoče še razvijali in delili bogate izkušnje drug z drugim.

Evropska hrana

Po programu ARSKTRP smo v letu 2012 prejeli v treh obrokih 154.738 kg »evropske« hrane po neto vrednosti 88.550 € in po trgovinski vrednosti okrog 160.000 €. Razdelili smo jo 9.693 upravičencem.

Osrednje letno izobraževanje

Osrednje letno izobraževanje je potekalo meseca oktobra v Veržeju.

Teden karitas

Teden karitas je potekal od 26. novembra do 2. decembra. Romanja na Ponikvo in koncerta Klica dobrote v Celju smo se udeležili 28. novembra. Na župnijskih karitas že tradicionalno potekajo aktivnosti, s kate-

rimi nagovarjamo dobre ljudi k sočutju z ljudmi v stiski. Širšo okolico pa v tem tednu obveščamo o našem poslanstvu in dobrodelnem delu v Karitas tudi preko medijev (Murski val, Radio Maxi).

Dvajseti škofijski klic dobrote in dvajset let dela Župnijske karitas Murska Sobota

Letošnji dvajseti Škofijski klic dobrote, poimenovan z geslom »Veselje v sožitju«, je pripravila Župnijska karitas Murska Sobota, ki je ravno to leto obeležila 20. obletnico svojega dobrodelnega delovanja.

Nedeljsko popoldne, 2. decembra 2012, smo preživeli v dobri družbi kulturnih in dobrodelnih ljudi. Kljub slabemu vremenu, se je prireditve udeležilo mnogo dobrosrčnih ljudi, ki so prišli vse od Male Nedelje, preko Razkrižja pa tja do Markovec na Goričkem. Zbrane je nagovoril škof msrg. dr. Peter Štumpf, pozdravne besede pa so izrekli tudi g. Goran Kuhar, župnik stolne cerkve sv. Nikolaja v Murski Soboti, g. Imre Jerebic, generalni tajnik Slovenske karitas in ga. Dragica Raj, tajnica Župnijske karitas Murska Sobota.

Velika telovadnica III. osnovne šole v Murski Soboti je bila osrednje škofijsko stičišče dobrotelosti v letu 2012. Župnijska karitas Murska Sobota in vsa murskosoboška župnija je več mesecev rasla v sočutju do bližnjega. Predlog Župnijske karitas Murska Sobota, da bi pomagali družini z invalidnim otrokom, je bil vsesplošno dobro sprejet, hkrati pa se je postavljalo vprašanje, zakaj družina v vseh teh letih ni bila deležna podpore pri reševanju njihove velike stiske, ki pa bi lahko bila za družbo hitro rešljiva.

Naj na kratko predstavimo ganljivo zgodbo te čudovite družine, ki je bila razlog naše dobrotelosti letošnjega Škofijskega klica dobrote.

Očetu Štefanu in materi Sandri se je pred šestimi leti rodil sin, ki sta mu dala ime Maj. Otroka sta z veliko ljubeznijo pričakovala celih deset let. Tovarna Mura je mladi družinici dajala kruh vse do stečaja leta 2009. Zaradi izgube službe in s tem prihodkov, je družinica morala zapustiti Murino stanovanje in se preseliti k očetovi materi. Skromno in lepo urejeno stanovanje, v katerem še danes živijo pri stari materi,

leži v četrtem nadstropju starejšega bloka, ki pa nima dvigala. V prvem letu starosti sinčka Maja, sta starša opazovala njegov počasnejši razvoj. Po dolgotrajnih preiskavah, so zdravniki ugotovili, da Maj boleha za izredno redko boleznijo, ki zavira njegov razvoj. Maj, ki danes obiskuje šolo s prilagojenim programom, rabi pri šestih letih še vedno stalno pomoč pri vsakršnih dejavnostih, nego ljubeče matere in sočutnega očeta ter kakršnokoli pomoč ostalih, ki imajo malega Maja radi in mu želijo pomagati. Mama in Maj se zelo dobro sporazumevata, čeprav Maj ne govori. Starša upata, da se bo njun zlati otrok s časoma usposobil že toliko, da bo lahko sam prinesel žličko hrane k ustom. Oče je po stečaju Mure pridobil možnost vrnitve se na delo. Ker pa je bilo potrebno Maja vsakodnevno po visokih stopnicah na rokah nositi iz četrtega nadstropja, se je službi moral odpovedati. Mama, ki je v preteklosti prebolela raka, je zaradi silnega bremena nošenja malega Maja po stopnicah v četrto nadstropje utrpela še poškodbe na hrbtenici. Majeви družini smo želeli pomagati tako, da bi našli stanovanje v pritličju ali v bloku, ki ima dostop za invalide, morda prostor za bivanje v kakšni starejši hiši.

Z upanjem in vero v dobre ljudi, smo želeli omogočiti tej družini boljši jutri ter zanjo pripravili ta dobrodelni koncert. Upali smo, da bo Majeva družina ob podpori dobrih ljudi, imela priložnost zaživeti v okolju, ki bo invalidu bolj prijazno in se bo oče lahko vrnil v službo, morda v Muro ali pa tudi kam drugam.

Kulturni program, ki je spremljal celotno prireditev, so pripravili nastopajoči iz župnijskih karitas dekanije Murska Sobota, ob podpori ŽK Črenšovci iz dekanije Lendava in ŽK Sveti Jurij ob Ščavnici iz dekanije Ljutomer.

Ob zaključku so prireditev popestrili člani Skupine Langa in vsem zbranim dali veliko nove energije za nadaljnje dobrodelno delo.

Posebna gostja prireditve je bilo slepo dekle Blanka iz Odranec, ki se je ob tej priložnosti zahvalila za lanskoletno pomoč v okviru Škofijskega klica dobrote. Sporočilo v njenem zahvalnem govoru je imelo prav poseben namen, ki se je dotaknil vseh zbranih. Njene besede so se

glasile nekako takole: » Če smo v še v tako temni noči, iščimo zvezdico upanja, pa če je še tako šibka in oddaljena.« To sporočilo naj bo lepo vodilo in spodbuda za naprej vsakemu posamezniku v teh težkih časih.

Škofijska karitas Murska Sobota v številkah

Podatki iz izkaza prihodkov in odhodkov od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012

	Znesek €
PRIHODKI SKUPAJ	318.211,76
PRIHODKI IZ JAVNIH SREDSTEV	97.643,64
Dohodnina	10.727,06
Drugi prejemki od države	202,66
Prleška razvojna Agencija	40.769,30
Javna dela	21.555,01
Asistent	19.200,00
Prihodki občine za javna dela	3.429,61
CSD	1.760,00
PRIHODKI FIHO IN KARITAS	216.409,08
FIHO	144.271,78
Programi	74.271,78
Prihodki za investicije	70.000,00
KARITAS	76.042,57
SLOVENSKA KARITAS	55.075,69
Sklad za upanje	3.500,00
Otroci nas potrebujejo	9.700,25
Klic dobrote	23.520,00
Pomagajmo preživeti	12.250,00
EU hrana	6.105,44
ŠKOFIJSKA KARITAS MURSKA SOBOTA	20.966,88

Nedelja karitas	6.249,89
Donatorji in drugi prihodki	14.716,99
FINANČNI PRIHODKI	253,8
ODHODKI	318.211,76
Delo in material, amortizacija in drugi stroški	106.133,78
STROŠKI BLAGA, MATERIALA IN STORITEV	17.210,68
STROŠKI DELA	87.614,49
Plače redno zaposlenih	17.246,01
Plače ESS	2.308,47
Plače javna dela	29.323,97
Plače na programih	11.203,29
Plače asistent	27.532,75
AMORTIZACIJA	1.134,09
DRUGI STROŠKI	174,52
ODHODKI PROGRAMI FIHO IN KARITAS	212.077,98
FIHO programi	74.271,78
Žarek dobrote	2.451,78
Starejši	5.127,91
Družine	30.219,64
Otroci	8.466,87
Fiho delovanje	28.005,58
Fiho investicije	70.000,00
PROGRAMI KARITAS	67.806,20
IZVENBILANČNA SREDSTVA	
ŽUPNIJSKE KARITAS - ODHODKI	71.661,39
EVROPSKA HRANA neto vrednost	88.550,00
EVROPSKA HRANA trgovinska vrednost in donirana hrana	176.500,00
SKUPAJ VSA SREDSTVA ŠK IN ŽK z hrano	566.373,15
ŠTEVILO PROSTOVOLJNIH UR	22.435,00
ŠTEVILO PROSTOVOLJCEV	951

Na petintridesetih župnijskih karitas je v letu 2012 nas je 951 prostovoljcev opravilo 22.435 prostovoljnih ur. Več kot 11.000 ljudi je bilo deležnih vsaj ene pomoči, pa naj si bo to z evropsko hrano ali s kakšnimi drugimi dobrinami.

Skupna vrednost materialne pomoči ljudem v stiski je krepko preseгла pol milijona evrov. Če pa bi ovrednotili še prostovoljno delo po vrednostih, ki jih priporoča Zakon o prostovoljstvu pa bi prestopili tri četrt milijona.

V Karitas pa je veliko pomembneje kako pristopimo k sočloveku v stiski, šele nato s čim, kajti v tem prehitrem tempu življenja smo vsi skupaj najbolj potrebni eden drugega.

Na župnijskih karitas so kljub težki vsesplošni težki gospodarski situaciji zbrali in razdelili tudi več kot sedemdeset tisoč evrov.

Veseli smo, da se tudi gospodarstveniki zavedajo kako pomembno je sožitje med socialo in gospodarstvom. Prav zaradi tega z veseljem izrekamo zahvalo podjetju MTC_SL Murska Sobota d.o.o., ki je za potrebe ljudi v stiski darovala 1.000 €.

Posebno poslanstvo sodelavcev Karitas pa predstavljajo obiski pri starejših, bolnih in onemoglih. Prostovoljci jih z velikim veseljem obiskujejo na njihovih domovih ali pa se odpravijo v domove za starejše, kjer ti ljudje preživljajo jesen svojega življenja.

Več utrinkov svojega dela pa so sodelavci v nadaljevanju zapisali tudi sami.

Naslovi župnijskih karitas:

Župnijska karitas	Naslov	Pošta
APAČE	Apače 97	9253 APAČE
BAKOVCI	Bakovci, Partizanska 28	9000 MURSKA SOBOTA
BELTINCI	Mladinska 4	9231 BELTINCI
BOGOJINA	Bogojina 147	9222 BOGOJINA
CANKOVA	Cankova 65	9261 CANKOVA
CEZANJEVCI	Cezanjevci 37	9240 LJUTOMER

ČRENŠOVCI	Juša Kramarja 2	9232 ČRENŠOVCI
DOBROVNIK	Dobrovnik 12	9223 DOBROVNIK
DOKLEŽOVJE	Glavna ulica 10	9231 BELTINCI
DOLENCI	Dolenci 27	9204 ŠALOVCI
GORNJA RADGONA	Jurkovičeva 2	9250 GORNJA RADGONA
GORNJI PETROVCI	Gornji Petrovci 12, p.p. 2	9203 PETROVCI
GRAD	Grad 186	9264 GRAD
HOTIZA	Petrova ulica 15	9220 LENDAVAL
KANČEVCI	Kančevci 38	9206 KANČEVCI
KAPELA	Kapelski vrh 93	9252 KAPELA
KOBILJE	Kobilje 42	9227 KOBILJE
KRIŽEVCI PRI LJUTOMERU	Križevci pri Ljutomeru 4	9242 KRIŽEVCI PRI LJUTOMERU
KUZMA	Kuzma 59	9263 KUZMA
LENDAVA	Cerkveni trg 2	9220 LENDAVAL
LJUTOMER	Miklošičev trg 3	9240 LJUTOMER
MALA NEDELJA	Mala Nedelja 34	9243 MALA NEDELJA
MARKOVCI	Markovci 95	9204 ŠALOVCI
MARTJANCI	Martjanci 71	9221 MARTJANCI
MURSKA SOBOTA	Gregorčičeva 2	9000 MURSKA SOBOTA
ODRANCI	Trg Lojzeta Kozarja 1	9233 ODRANCI
PEČAROVCI	Pečarovci 37	9202 MAČKOVCI
PERTOČA	Pertoča 53	9262 ROGAŠOVCI
RADENCI	Gubčeva cesta 33	9252 RADENCI
RAZKRIŽJE	Razkrižje 8	9240 LJUTOMER
SV. JURIJ OB ŠČAVNICI	Videm 1	9244 SV. JURIJ OB ŠČAVNICI
SV. JURIJ V PREKMURJU	Sveti Jurij 12	9262 ROGAŠOVCI
TIŠINA	Tišina 2	9251 TIŠINA
TURNIŠČE	Štefana Kovača 14	9224 TURNIŠČE
VELIKA POLANA	Velika Polana 1	9225 VELIKA POLANA
VERŽEJ	Trg Slavka Osterca 7	9241 VERŽEJ

POGLED V LETO 2013

Duhovna obnova

26. 1. 2013 – dom Danijela Halasa v Veliki Polani

Predavatelj: Matej Kobal

Naslov predavanja: S sočutjem in z znanjem do bližnjega

Plenum

9. 3. 2013 – Zavod Marianum Veržej

Šesti plenum Škofijske karitas Murska Sobota

Letovanje družin z otroki in starejših

Sončna hiša, Portorož

Starejši: maj

Družine: julij

Otroci: avgust

Evropska hrana

Po programu ARSKTRP bomo v letu 2013 prejeli evropsko hrano predvidoma v mesecu marcu ali aprilu, juliju in oktobru. Prejeli smo 149.070 kg hrane (moka, testenine, brušen riž, UVT mleko, pšenični zdrob, sončnično olje).

Osrednje letno izobraževanje

Zadnji petek in sobota v oktobru, Veržej

Teden karitas

25. novembra - 1. decembra

V tem tednu je prav tako organizirano romanje na Ponikvo, ki bo letos 27.11.2013.

Na posameznih župnijskih karitas bodo v tem tednu potekale aktivnosti, ki bodo nagovarjale dobre ljudi k sočutnosti do tistih, ki so potrebni naše pomoči. Svoje poslanstvo bomo, kakor vsako leto do zdaj, predstavljali preko medijev (Murski val, Radio Maxi ...) širši okolici, da

jo seznanimo s perečimi problemi, ki so marsikomu ostajajo neznanka, pa čeprav se dogajajo v naši neposredni okolici.

Škofijski klic dobrote

1. decembra 2013 v dekaniji Ljutomer

Načrtovani prihodki v letu 2013

	Znesek €
PRIHODKI SKUPAJ 2013	231.443,47
PRIHODKI IZ JAVNIH SREDSTEV	77.697,20
Dohodnina	10.727,06
Drugi prejemki od države	202,66
Javna dela	34.647,48
Asistent	27.360,00
Prihodki občine za javna dela	3.000,00
CSD	1.760,00
PRIHODKI FIHO IN KARITAS	
FIHO	77.703,70
Programi	77.703,70
KARITAS	76.042,57
SLOVENSKA KARITAS	55.075,69
Sklad za upanje	3.500,00
Otroci nas potrebujejo	9.700,25
Klic dobrote	23.520,00
Pomagajmo preživeti	12.250,00
EU hrana	6.105,44
ŠKOFIJSKA KARITAS MURSKA SOBOTA	20.966,88
Nedelja karitas	6.249,89
Donatorji in drugi prihodki	14.716,99

V letu 2013 v Škofijski karitas Murska Sobota pričakujemo skupno 231.443,47 € prihodkov.

Za prihodke iz javnih sredstev letos pričakujemo 77.697,20 €. ZRSZ nam je spet odobril pomoč v programu javnih del za tri javne delavce. V programu javnih del pričakujemo znesek v vrednosti 34.647,48 €. Prav tako smo od ZRSZ pridobili sredstva za 3 osebe, in sicer v programu "Asistentka/Asistent bom". Znesek, ki ga pričakujemo, je 27.360,00 €.

Od Fundacije invalidskih in humanitarnih organizacij (FIHO) je predvidenih 77.703,70 € sredstev, kar je približno enako kot lani.

V načrtu smo tudi letos predvideli enake prihodke Slovenske karitas 55.075,69 €. Prav tako ne predvidevamo velikih razlik na škofijski ravni 20.966,88 €. Upamo, da nam bodo donatorji tudi v tem letu naklonjeni.

Simon Slana, ravnatelj
Jožef Kociper, generalni tajnik
Monika Novak, asistentka

Župnijska karitas Bakovci

Začetki delovanja župnijske karitas segajo v leto 2001. Trije člani so skupaj s takratnim župnikom začeli slediti osnovnemu poslanstvu združenja Karitas – pomagati človeku v stiski. Vsa ta leta delovanja je župnijska karitas pridobila nove člane, tiste, ki smo pripravljeni pomagati bolnim, ostarelim ter pomoči potrebnim. Največje priznanje za naše delo je, ko s svojimi dejanji privabimo ljudem nasmeh na usta in jim vzbudimo upanje v svetlejšo prihodnost. Biti v stiski ni sramota, ampak okoliščina, ki jo je potrebno premagati, če hočemo živeti naprej. Skupaj z g. župnikom, Francem Zorcem, si prizadevamo najti nove ideje in izzive, s katerimi bi popestrili naše karitativno delo. Poleg različnih utečenih dejavnosti, se vsak mesec srečamo in preverimo ali smo cilje, ki smo si jih zadali, tudi realizirali.

Poseben dogodek v naši župniji je bil praznik svete družine, ki jo obha-

jamo prvo nedeljo po božiču. Tako smo se člani župnijske karitas, skupaj z g. župnikom, odločili in povabili mlade družine s svojimi malčki, ki so bili krščeni v naši župnijski cerkvi leta 2012. Povabilu se je odzvalo 12 parov. Pri sveti maši smo prosili Boga za te družine, katerim naj bo sveta družina vzor družinskega življenja v medsebojni ljubezni, odpuščanju in zaupanju, naj si prizadevajo za odkritost in zvestobo. Po končani sveti maši smo nadaljevali druženje v župnišču. Ob pogostitvi s pecivom in pijačo je bilo vzdušje še prijetnejše. Malčke smo obdarili s slikanico Svetega pisma kot spomin na naše srečanje. Starši so si izmenjali izkušnje glede otrok in zakona.

Srečanje mladih družin.

njihovo srečo pa dopolnjujeta rojstvo hčerke in sina. Tistim, ki še niso poročeni pa želi, da najdejo pogum in si ustvarijo lepo družinsko življenje, potrjeno in blagoslovljeno z zakramentom zakona. V naši župniji delujejo tudi zakonske skupine in zato smo v goste povabili zakonski par, ki je v tej skupini že od samega začetka ustanovitve, da sta vsem staršem predstavila pomen in delo v zakonski skupini.

Svojo izkušnjo sta z nami delila starša, ki sta se v letu pred krstom poročila. Povedala sta, kako sta se spoznala, se poročila in tako zadržala preko vseh valov in vetrov v srečno zakonsko življenje. Med nami je bil tudi mož, ki se je na krst in prejem ostalih zakramentov uvajanja pripravljaval v katehumenatu. V istem letu se je po večletnem življenju v civilnem zakonu tudi cerkveno poročil. Pričal je o tem, da odkar je prejel svete zakramente je »vse drugače«, njegovo življenje je postalo bolj polno, več veselja in razumevanja je v družini, bolj so srečni. Živijo srečno zakonsko življenje,

Srečanje mladih družin.

Povabila sta pare, naj se ne bojijo zakonskega življenja, naj bodo strpni v medsebojnih odnosih, ki temeljijo na zaupanju, spoštovanju in sreči. Ob koncu tega srečanja je g. župnik blagoslovil otroke in prosil Boga, naj ostanejo povezani s cerkvijo in naj rastejo v kreposti in modrosti ter dosežejo blagoslovljeno starost.

V župnijski karitas želimo tudi v prihodnje prinašati vero in upanje med vse ljudi. Poleg tega pa jim pomagati, da ne bodo živeli v pomanjkanju vsakdanjih dobrin.

*Magdič Matilda in Buzeti Bernarda,
Župnijska karitas Bakovci*

Župnijska karitas Beltinci

V letu 2012 smo izvedli naslednje aktivnost:

- obiskovali smo bolnike in starejše po domovih ob veliki noči, božiču in treh kraljih;
- imeli smo srečanja skupine za samopomoč mlajših invalidov;
- srečanje ostalih skupin za samopomoč je potekalo skozi vso leto vsak teden;
- organizirali smo skupno srečanje vseh skupin za samopomoč in sodelavcev Karitas v decembru v Beltincih s kulturnim programom, duhovno mislijo in druženjem;

Srečanje sodelavcev Karitas in skupin za samopomoč v Beltincih.

- v Domu Janka Škrabana smo imeli v marcu ob veliki noči, materinskem dnevu in decembra pred božičem srečanje s kulturnim programom in duhovnim razmišljanjem. Ob obeh srečanjih smo obdarili vse stanovalce Doma Janka Škrabana;

Srečanje v Domu Janka Škrabana.

- skupaj s skupinami za samopomoč smo izvedli romanje v Medžugorje. Romanje je vodila Miljana Zajc Kavaš;

Romanje sodelavcev Karitas in Skupin za samopomoč v Medžugorje.

- nudili smo pomoč družinam in posameznikom v stiski;
- organizirali smo Teden Karitasa v župniji in zbiranje pomoči potrebnim;
- obiskali smo dobrodelni koncert Škofijske karitas Murska Sobota, ki je bil letos v Murski Soboti;
- z enim avtobusom smo obiskali osrednje srečanje Klica dobrote v Celju in sveto mašo v Ponikvi;
- predstavili smo delo Župnijske karitas Beltinci na radiu Ognjišče in na radiu Murski val ter v samostojni zloženki, ki smo jo izdali ob 20. letnici delovanja Župnijske karitas Beltinci. Prav tako je ŽK Beltinci predstavljena na spletni strani Župnije Beltinci;
- v mesecu novembru smo pomagali na srečanju starejših v nekaterih krajevnih skupnostih;
- 15. avgusta ponoči smo organizirali peš romanje v Turnišče;
- pomagali smo družinam v socialni stiski s prehrabnenimi artikli, obleko, higienskimi pripomočki, belo tehniko in s pohištvo;
- nudili smo pomoč invalidnim osebam;
- pripravili in organizirali smo velikonočno razstavo v Domu Janka Škrabana. Pri tem so nam pomagali: Turistično društvo Beltinci, skupine za samopomoč, Vrtec Beltinci in DPM Beltinci;

Velikonočna razstava v Domu Janka Škrabana.

- v Ankaranu smo izvedli letovanje 68. otrok. Sodelovalo je 14 animatorjev in 6 prostovoljcev Župnijske karitas Beltinci. Pri tem projektu

vsa leta sodelujemo z Občino Beltinci, ki plača bivanje v Ankaranu in prevoz;

- sodelujemo z osnovno šolo Beltinci in nabavili smo šolske potrebščine pomoči najbolj potrebnim otrokom. S svojim programom nam otroci Osnovne šole Beltinci polepšajo tudi naše prireditve. Letos smo nekaterim otrokom pokrili stroške malice in šole v naravi;
- sodelovali smo pri sveti maši na nedeljo Karitas in predstavili aktivnosti ŽK;
- skozi leto smo sodelovali s Škofijsko karitas Murska Sobota in drugimi župnijskimi karitas;
- udeležili smo se izobraževanja za sodelavce ŽK v Veržeju, Kančevcih in Martjancih;
- udeležili smo se Plenuma Škofijske karitas Murska Sobota v Veržeju;
- v mesecu septembru, oktobru in decembru smo delili EU hrano 236. družinam in 788. posameznikom. V teh časih krize je posameznikom in družinam, ki so v stiski, pomoč zelo pomembna;
- družinam v stiski smo delili tudi naše pakete pomoči in plačali nekaj položnic;
- v sodelovanju z misijonarjem Janezom Mujdrico dajemo finančna sredstva za plačilom malice - toplega obroka otrokom šole v Zambiji;
- V času od 26. 12. 2011 do 6. 1. 2012 in 26. 12. 2012 do 6. 1. 2013 smo izvedli koledovanje in zbrana sredstva namenili za misijone;
- na tri kralje, 6. januarja, smo imeli ob 20. letnici delovanja župnijske karitas dobrodelni koncert. Zbrana sredstva smo namenili družini v Lipovcih, ki jo je prizadel požar;
- na Melincih je KUD Melinci imel dobrodelni koncert. Zbrane prostovoljne prispevke so namenili Župnijski karitas Beltinci;
- ljudem v stiski smo pomagali s svetovanjem in jih usmerili na ustrezne institucije. Stisk je vedno več in vedno bolj se pozna kriza. Ljudje mnogokrat v svoji nemoči ne vidijo izhoda iz stiske.

*Emilija Kavaš,
Župnijska karitas Beltinci*

Župnijska karitas Cankova

BLAGOR ČLOVEKU, KI JE PRIPRAVLJEN DATI SVOJ ČAS DRUGEMU – TUDI TAKRAT, KO GA NIMA PREVEČ.

Življenje je polno izzivov in od nas je odvisno, kako jih sprejemamo, se spoprimeemo z njimi, včasih pa raje gremo mimo njih.

Udobnejša je druga pot - ko gremo mimo vsega, toda ta pot je veliko bolj siromašnejša.

Človeka vsak izziv spravlja v negotovost in ne ve ali mu bo uspelo ali ne.

Župnijska karitas Cankova je tudi v letu 2012 bila sočutna in pomagala ljudem v stiski. Mnogo pa jim je pomagala duhovna hrana.

V mesecu marcu smo imeli v župniji misijon. Misijonarja sta obogatila naša srca. Z lepo božjo besedo in duhovno hrano. Kako prijetna so bila srečanja z najmlajšimi – otroci, mladimi, zakonskimi pari in ostalimi. Misijonarja sta obiskovala bolnike po domovih in jim podelila zakramente svetega misijona. Geslo misijona »DOVOLI BOGU, DA TE IMA RAD«, se je utrdilo v naših srcih.

V mesecu juliju je naš dolgoletni župnik, gospod Anton Fakin, obhajal slovesnost zlate maše. Verniki smo mu hvaležni za vsa njegova dobra dela in se ga v molitvah spominjamo. Ljubi bog pa naj mu pomaga nositi bremena bolezni.

Tudi naša šola na Cankovi se je odzvala akciji Slovenske karitas »POKLONI ZVEZEK«. Delavci šole in učenci so se tej akciji pridno odzvali.

Kot vsako leto smo se za velikonočne in božične praznike spomnili in obiskali ostarele, bolne in osamljene na njihovih domovih in drugih ustanovah. Ob tem smo jih obdarili s skromnimi darilci, to je zanje vsako leto posebno doživetje. Še naprej pomagamo družinam in posameznikom, ki so v stiskah.

Ne smemo pa pozabiti na pridne animatorje, ki v času oratorija z otroci zbirajo igrače in oblačila, saj s tem pomagajo otrokom, ki so v stiski.

Sodelovali smo tudi na Škofijskem klicu dobrote v Murski Soboti, za kar se zahvaljujemo tamburaški skupini Odpisani iz Cankove.

Hvala pa je namenjena našemu dobremu dušnemu pastirju, gospodu dekanu Ivanu Kranjcu, za njegovo prizadevanje, da je vedno pripravljen pomagati ljudem v stiski. Beseda zahvale pa velja tudi za Občino Cankova, saj nam je vedno pripravljena pomagati.

Iskreno se zahvaljujem vsem dobrotnikom za denarne prispevke, darovane dobrine in za vse vzpodbudne besede, nasvete in prostovoljne pomoči. Hvaležni smo tudi vsem vam, ki se v molitvah spomnite tistih, ki trpijo pomanjkanje ali doživljajo kakšno drugačno stisko in na ta način pripomorete, da jim je lažje.

***BOG POVRNI VSEM, KI DELATE DOBRO!
VSE KAR JE VREDNO IMETI
JE VREDNO TUDI DELITI.***

*Jožef Sever,
Župnijska karitas Cankova*

Župnijska karitas Črensovci

Teden Karitas 2012, ki je potekal pod naslovom Veselje v sožitju, je zaobjel utečen utrip življenja in dela naše župnijske karitas skozi vse leto, v sodelovanju z ustanovami, ki živijo z nami in so voljni pomagati sočloveku. Ta poseben utrip našega življenja, v povezanosti z občino, z vrtci in s šolami, s socialnimi ustanovami kot je patronaža, Rdeči križ, invalidske delavnice, domovi starejših ... ter z društvi kot so gasilska, kulturna in druga, smo povezali v eno, v skupno zloženko kot luč za prihodnost, v kateri so objavljena dragocena pričevanja o sožitju, ki jih živijo ljudje v posameznih ustanovah in so povezane tudi z nami. To dragoceno sožitje se kaže v najrazličnejših oblikah življenja, kar nas bogati in nam pomaga, da tudi svoje karitativno poslanstvo še bolj kvalitetno opravljamo. Več www.zupnija-crensovci.si, pod karitas, zloženka 2012. V luči takšnega delovanja župnijske karitas se naše članstvo ne zmanj-

šuje, temveč se nadgrajuje z novimi prostovoljci, ki jih zbiramo v različne skupine, kot je skupina prostovoljk za mesečne obiske naših ljudi v domu starejših, skupina za Rome, ki skrbi za potrebe Romov, Bratstvo bolnikov in invalidov, ki organizira srečanja za invalide, gibanje Vera in luč, ki združuje ljudi s posebnimi potrebami in njihove svojce, da lažje izvajajo svoj program ter še nova skupina, ki je še v nastajanju in bo namenjena za prevoz ostarelih in bolnih, da bodo lažje prihajali na naša večkratna letna srečanja.

Čeprav je med nami vedno večja telesna revščina, saj beležimo vedno več prosilcev, se žal tudi več duhovna revščina. Zato si naša župnijska karitas, skozi vsa leta delovanja prizadeva, da organizira najrazličnejša srečanja, izobraževanja in seminarje ter s tem prebujajo med ljudmi vedno večji čut solidarnosti in medsebojne pomoči. Tako je bilo tudi v tem letu, ko smo organizirali seminar in različna srečanja.

Prostovoljke so mesečno obiskovale naše ljudi v domovih starejših, ob božiču in veliki noči pa smo jih obiskali tudi člani župnijske karitas. Tudi naše bolnike in ostarele, ki so doma, obiskujemo ob božiču in veliki noči. Za ljudi nad 75 let življenja pa smo pripravili miklavževanje, ki je potekalo v župnijskem domu, v veliko zadovoljstvo in srečo starejših ljudi. Za bolnike, invalide in starejše, ki ne morejo prihajati redno k sv. mašam, imamo med letom več posebnih srečanj s sv. mašo. Živimo pa tudi v tesni povezanosti z varovanci VDC Lendava in z učenci OŠ II. Lendava. To je naša redna stalnica, ko jih ob praznikih obiščemo, z njimi pokramljamo in preživimo skupaj nekaj dragocenih trenutkov ter smo z njimi preko njihovih vzgojiteljev neprestano povezani.

Pozornost in ljubezen do pomoči potrebnih pa ni usmerjena samo do ljudi, ki živijo ob nas, temveč tudi do ljudi, ki živijo v še težjih življenjskih situacija. To so ljudje v misijonskih krajih. V našo sredo radi povabimo kakšnega misijonarja in zanj zberemo darove ter se dejavno kot župnija vključujemo v vse projekte Misijonskega središča Slovenije. V zadnjem času smo imeli v svoji sredi dva misijonarja in sicer dr. Draga Ocvirka, ki deluje na Salomonovih otokih in s. Dorico Sever, ki deluje pri Eskimih.

Gmotne stiske, s katerimi se srečujejo ljudje pa odpravljamo s sredstvi, ki jih imamo na razpolago ter s spodbujanjem, da si ljudje tudi sami pomagajo z medsebojno pomočjo. Pri odpravljanju stisk nam je v veliko pomoč Občina Črenšovci, hrana iz evropskih rezerv ter različni darovi ljudi. Pri izvajanju teh programov je podarjenih veliko prostovoljnih ur in prevozov, kar nam je v ponos, veselje in srečo.

V tem kratkem opisu je viden del našega dela, drugi del je neviden, kajti ravnamo se po evangeljskem načelu: »Naj ne ve levica, kar dela desnica!«

Hvaležni smo vsem in vsakemu posamezniku za dar ljubezni in služenja ter pomoči. Vsak prispevek, vsaka stopinja in vsa ljubezen, ki se podarja, pomeni za nas krajšo pot do sočloveka, ki potrebuje pomoč.

*Marija Horvat,
Župnijska karitas Črenšovci*

Župnijska karitas Gornja Radgona

Po več kot 20-tih letih delovanja župnijske karitas »bremen« ni manj, ampak jih je vedno več, zato brez dobrih, poštenih ter delavnih prostovoljcev in zavzetega g. župnika tudi naše Karitas ne bi bilo in ne bi uživala takšnega ugleda in podpore.

Vsak prvi torek v mesecu se naša skupina dobi pri večerni sveti maši, nato pa nadaljujemo z Duhovno misljo v župnijskem domu. Srečanja so skoraj vedno dobro zastopana, saj imamo *hvala bogu* 22 članov in članic, ki zelo tankočutno spremljajo dogodke in potrebe po vaseh in krajih po župniji. Veliko se nabere prošenj in ljudi z različnimi stiskami, ki jih potem strokovno rešujemo.

Dežurstvo vršimo vsak prvi in tretji četrtek v mesecu med 15. in 16. uro. Veliko ljudi se oglasi z različnimi težavami ter prošnjami za pomoč. V tem našem prostoru se marsikdo izpove, da potem lahko ukrepamo in ponudimo pomoč - duhovno in materialno.

Ob božičnih dneh ter v velikonočnem času obiščemo vse bolnike po

župniji ter ostarele ljudi po domovih ostarelih in v DSO Gornja Radgona. V tem domu tudi dve naši prostovoljki vodita vsak torek v tednu molitveno uro, enkrat mesečno pa pripravita tudi vse potrebno za sveto mašo. Stanovalci doma so zelo zadovoljni ter komaj čakajo dan, ko se to dogaja. Tudi na stanovalce doma Hrastovec - enota G. Radgona in uporabnike VDC G. Radgona ne pozabimo. Ta srečanja so vedno zelo čustvena in neponovljiva.

Na binkošno nedeljo imamo srečanje in sv. mašo v domači cerkvi sv. Petra za bolne in ostarele ter za stanovalce Hrastovec in VDC - tega srečanja se udeleži okrog 120 ljudi. Po maši sledi druženje in pogostitev.

Še vedno faranom, ki so stari 80, 85, 90, 95 let in več pišemo voščilnice ter jih obiščemo, seveda, če so ljudje na to pripravljene, običajno si tudi zaželijo sv. obhajilo, kar je seveda najlepše darilo, če jih obišče duhovnik z belo hostijo.

Obisk Božička.

Na oratoriju smo na pobudo katehistinje Nataše sodelovali v skupini za izdelovanje voščilnic. Te voščilnice smo potem odnesli v dom ostarelih in v VDC ter z

njimi razveselili stanovalce in uporabnike. Razšli smo se z nasmehom na ustih in tudi s solzicami sreče pri devetošolcih. Sodelavka Karitas Anka pa vodi na oratoriju kuharsko delavnico. Veliko jedi pripravijo, večkrat za vse oratorijce.

V mesecu septembru je 10 naših članov in članic letovalo v Sončni hiši v Portorožu, naša sodelavka Anka pa je pomagala kot animatorka. Letovanje je bilo nepozabno. Tudi družine in otroci so letovali, za kar so nam še posebej hvaležni.

V tednu Karitas smo zelo veseli vseh darov, materialnih in finančnih, saj le tako lahko pomagamo naprej. V tem tednu organiziramo tudi dobrodelni koncert »Vsakdo mora imeti prijatelja«. Ta večer je višek sreče in dobrote, kajti dvorana je vedno polna dobrih ljudi.

Zadovoljni smo, da nam ob spletnju adventnih venčkov pomaga vedno več zunanjih sodelavcev. Hvala vsem.

Radi se udeležujemo vseh duhovnih vaj in srečanj ter seminarjev. Tako se duhovno bogatimo, izobražujemo ter dobimo pogum za delo za naprej.

Upamo, da naše karitativno delo krepi vezi in povezanost ljudi z župnijo, saj se zavedamo, da je naša naloga »žalostne tolažiti, bolne obiskovati in lačne nasičevati«. Z božjo pomočjo bomo to tudi nadaljevali.

*Cvetka Kurnik,
Župnijska karitas Gornja Radgona*

Župnijska karitas Grad

V vsakem človeku se skriva božja podoba, naj bo bogat, reven ali obupan – POMAGAJMO MU.

Živimo v času krize, stiske ljudi, ki se vsak dan pogloblja in nas kliče k pomoči. Posebej na našem koncu Goričkega je veliko ostarelih ljudi, ki živijo sami in tistih, ki so pomoči potrebni. Veseli so vsakega obiska. Ne pričakujejo materialnih dobrin, želijo si le obiska in poslušanja. Še posebej čutiš veliko hvaležnost ob odhodu, ko se zaiskri v očeh solza, ki jo ne morejo skriti. Naša prioriteta Župnijske karitas Grad je predvsem pomoč nemočnim in bolnim.

Pred večjimi prazniki obiščemo vse domove ostarelih, kjer so verniki naše župnije. Obiščemo jih z g. župnikom. Z veseljem nas pričakujejo in ob slovesu se zaslišijo iste besede *PRIDITE ŠE*.

Meseca avgusta je v naši župniji srečanje bolnih, takrat priskočimo na pomoč v pogovorih in pogostitvi. Posebno smo veseli v adventnem času, ob spletnju venčkov, kjer nam priskočijo na pomoč verniki in mladi.

Prizadevamo si, da bi vse prejete darove razdelili na pravičen način.

Hvala sodelavcem Karitas, g. župniku Magdiču, s katerim lepo sodelujemo. Hvala vsem, ki kakorkoli prispevate darove.

Iskrena hvala!

*Anica Gomboc,
Župnijska karitas Grad*

Župnijska karitas Ljutomer

Vsaka župnijska karitas se trudi pridobiti čim več finančnih sredstev za svoje delovanje. Potreb je iz leta v leto več, sponzorskih sredstev pa vedno manj. Izdelava adventnih vencev, vizitk ... je najbolj razširjena oblika pridobivanja finančnih sredstev v župnijskih Karitas. Poleg navedenega pa smo se v Župnijski karitas Ljutomer že pred nekaj leti odločili, da poskušamo s prodajo domačega peciva in različnih drugih domačih dobrot na TRŽNICI KARITAS. Najprej je bila izbira na naši tržnici zelo pestra. Največ povpraševanja je bilo po domačem pecivu, po ostalih dobrotah (domače marmelade, sokovi, likerji, čaji ...) pa nekoliko manj. Zato sedaj največ prodajamo različno domače pecivo. Tržnico karitas prirejamo vedno v adventnem času, praviloma eno ali celo dve nedelji pred božičem.

Peciva ne pečemo le članice Karitas, ampak k sodelovanju povabimo tudi prijateljice, sosede, članice ŽPS ... Že sama priprava tržnice je vedno zelo zanimiva. Ob pakiranju peciva se pogovarjamo, šalimo, družimo in tako tudi utrjujemo našo povezanost. Naši duhovniki nas seveda pri tem podpirajo.

Tržnica karitas ŽK Ljutomer.

Za lansko tržnico smo spekli cca. 70 kg drobnega božičnega in drugega peciva. Zmanjkalo ga je že pri 10. sv. maši. Nekaj peciva smo seveda tudi poklonili tistim, ki si ga težje kupijo, bolnikom, starejšim in tudi

varovancem Doma Lukavci - stanovanjska skupina Ljutomer.

Naša ideja bo morda komu v izziv. Tudi zato se srečujemo člani župnijskih in škofijskih karitas, da izmenjamo različne ideje o delovanju, oblikah pomoči in pridobivanja finančnih sredstev.

Bog nam daj moči, da bomo znali sprejeti te izzive in jih tudi uresničevati.

*Marija Pušenjak,
Župnijska karitas Ljutomer*

Župnijska karitas Mala Nedelja

Ko se v malonedeljski župniji oziram v minulo leto, sodelavci Župnijske karitas izražamo prisrčno zahvalo Gospodu za bogato duhovno letino, ki nam je leto za letom naklonjena. Tudi leto 2012 je minilo v luči božje ljubezni, ki je razsipna in je nikoli ne zmanjka tistim, ki v boga zaupajo. Tako smo bili tudi tokrat deležni številnih milosti ob različnih projektih, srečanjih, prireditvah in akcijah.

Leto 2012 smo začeli sedaj že s tradicionalnim dobrodelnim koncertom Župnijske karitas. Prostovoljci v Karitas so se znova potrudili in poskrbeli za vse potrebno za lepo organizacijo dobrodelnega koncerta. Lani je bil koncert prvič prestavljen iz začetka adventnega časa na čas po božiču oz. novem letu, natančneje na god svetega Sebastijana v januarju, saj je ta svetnik oz. njegov oltar, v naši župnijski cerkvi Svete Trojice, zgodovinsko povezan z dobrodelno aktivnostjo v naši župniji. V preteklosti je namreč obstajal običaj, da so farani, ob godu sv. Sebastijana, na njegov oltar (ki je bil hkrati oltar Sebastijanove bratovščine) prinašali različne darove, predvsem v obliki hrane, ki so jo nato razdelili revežem.

Iz obilice dogodkov, ki smo jim bili v letu 2012 priča, bi jih v tem poročilu izpostavili morda le nekaj. Poleg že omenjenega koncerta, so bili izvedeni še vsaj trije vidnejši tradicionalni dogodki:

- v mesecu maju je bilo organizirano srečanje družin novorojencev

minulega leta;

- meseca junija smo oblikovali srečanje onemoglih in ostarelih;
- decembra pa smo obiskali tudi starejše in onemogle brate ter sestre, nekdanje župljane Male Nedelje v ljutomerskem domu starejših občanov.

Ker je lani konec novembra minilo tudi že prvih 5 let od ustanovitve župnijske karitas, so – kakor predvideva statut - ob tej priložnosti potekale tudi volitve novih članov vodstva, ki naj jih, pri njihovem prihodnjem delu, spremlja obilje božjega blagoslova. Dosedanjemu vodstvu pa velja iskrena zahvala za minulih pet let.

Naj ob tej priložnosti posebej izpostavimo vsakoletni obisk v ljutomerskem domu starejših občanov. To prisrčno in toplo človeško srečanje pred božičnimi prazniki še posebej ogreje naša srca, še bolj pa srca naših nekdanjih prijateljev, sosedov in znancev, ki na jesen življenja bivajo v domu. V njihovih nemalokrat solznih očeh razberemo njihovo globoko hvaležnost in ganjenost ob darovanih trenutkih, da smo le prišli in jim poklonili vsaj del svojega časa, svoje pozornosti. V njihovem nasmehu in zadovoljnem kramljanju se znova izkaže stara resnica, da je že drobna pozornost lahko ogromno vredna. Dobro in ljubeče srce odtehta še tako velik denar.

Srečanje sicer vsako leto pripravi naša Almira, prostovoljka v Domu starejših občanov, ki v glavnem poteka ob župnikovem duhovnem nagovoru, glasbenem programu tria Stajnko ter Fantov od Male Nedelje in pozdravu voditeljice Župnijska karitas. Formalnemu delu nato sledi prijetno druženje ob prigrizku in pogovoru. Hkrati ožja skupina prostovoljcev v Karitas z župnikom obišče tudi onemogle brate in sestre, ki so žal priklenjeni na posteljo in se ne morejo udeležiti skupnega dela srečanja. Tudi njim želimo prinesiti vsaj nekaj sonca, prijazne besede in blagoslova.

Obisk v Domu starejših občanov Ljutomeru.

Prostovoljci Župnijske karitas Mala Nedelja si želimo, da bi nam bila božja milost tako v naši župniji kot širše v Cerkvi na Slovenskem tudi v letu 2013 še posebej naklonjena, saj se zavedamo, da nas čaka veliko dela, posebej na področju vere oz. nove evangelizacije.

*Tomislav Roškarič,
predsednik Župnijske karitas Mala Nedelja*

Župnijska karitas Markovci

Lani smo v župniji Markovci imeli priložnost, da smo se lahko zbrali pri posebni slavnostni maši, kjer je duhovnik Dejan Horvat blagoslovil avto Andreja Gorze. Andrej je nadebudni mladenič iz Čepincev, sicer ujet v telesu paraplegika in prikovan na invalidski voziček. Potreboval je specializiran avto, ki bi mu omogočil večjo samostojnost in mobilnost. V ta namen smo sredstva zbirali tudi v bližnji okolici s posebno akcijo. Tako je (tudi) s pomočjo dobrih ljudi Andreju vendarle uspelo zbrati dovolj sredstev za tako potrebni avto. Ob tej priliki so se nam utrnile naslednje misli o dobroti, srčnosti in medsebojni pomoči med bližnjimi:

Pred časom je v znani geografski reviji izšel članek, ki je pritegnil pozornost veliko ljudi, ki jih zanima narava. Članek govori o divjih gosih in o tem, zakaj jeseni letijo na jug razporejene ravno v obliki črke V. Znanstveniki so ugotovili, da ima vodilna gos, torej tista na začetku formacije, najtežje delo in mora najmočneje zamahovati s krili. Tako

ustvarja vzgon, ki ga lahko izrabi njena naslednica, ki leti za njo in ima zato že lažje delo. Ko se vodilna gos utruji, se zmeraj umakne nazaj na konec formacije, kjer se lahko spočije, in prepusti vodilno vlogo naslednji. Tako se menjavajo približno na vsakih 15 minut. Gosi, ki letijo zadaj, z gaganjem spodbujajo tiste spredaj, da ne zmanjšajo hitrosti. Na takšen način gosi priletijo veliko hitreje in lažje na cilj, kot pa če bi tja letele posamično. Ko kakšna gos zboli ali pa jo ranijo lovci in pade iz formacije, se od jate ločijo še dve ali tri gosi in se z njo spustijo na tla. Za ostalo jato se odpravijo šele takrat, ko si ranjena gos opomore ali pa pogine.

Omenjeni članek je več kot zanimiv, saj si verjetno večina ljudi ni predstavlja, da si tudi živali medsebojno pomagajo in imajo občutek za skupnost. Avtor članka je seveda s svojim pisanjem predvsem želel potrkati na človeško vest, na vest tistih posameznikov v družbi, ki zanemarjajo kvalitetne medčloveške odnose in ne delajo v smeri medsebojnega sodelovanja.

Vi, ki ste se danes zbrali tukaj, seveda ne sodite mednje. Vi sodite med tiste čuteče ljudi, ki vedo, da gre pri dajanju in prejemanju za kroženje energije, ki veča naše bogastvo. Kadar pomagamo drugim, pomagamo sebi; z vsakim takšnim dejanjem sprožimo krog, ki se konča pri nas. Pravilo dajanja in prejemanja ne velja samo za denar in otipljive stvari. V veliko širšem pomenu ima opraviti z našim zdravjem, srečo in splošnim blagostanjem. Ali naše bitje ne prepeva, kadar dajemo iz globine duše in srca? Ali ne postanemo lahkotnega koraka in se nam v očeh ne prižge luč, kadar iz samega veselja pomagamo komu drugemu? To velja še posebej takrat, kadar storimo kaj dobrega in ostanemo neznan. Stvarstvo nikdar ne prikrajša tistega, ki daje z ljubeznijo in od srca.

In ravno o tem premalo govorimo v sedanjem času; namreč o srcu in človeški dobroti. Namesto tega nam mediji vsak dan polnijo ušesa s pojmi, kot so hudi časi, kriza, recesija, stiska.... Res je, časi so hudi, toda vprašajmo se, kaj je tisto, kar jih dela hude, zakaj se med ljudmi krepi občutek nezadovoljstva? Najbrž zato, ker vidimo v ljudeh, ki so na vodilnih položajih v družbi, vse manj moralnosti, pokončnosti in

poštenosti. Slabi časi se pravzaprav navezujejo na slabe ljudi. In obratno – le dobri ljudje delajo dobre čase. Phil Bosmans, eden najbolj priljubljenih duhovnikov sodobnega časa in avtor številnih uspešnic, je nekoč povedal:

Dobri časi ne padejo z neba. Dobre čase si lahko naredimo sami, vendar ne z denarjem in tehniko, marveč s srcem in dobroto.

Le dobri ljudje delajo dobre čase: Če vlada dobrohotnost; če molči nasilje; če se blaginja deli, če se ljudje imajo radi; če se najde prostor tudi za kakšno rožo in čas za prijazno besedo.

Od vseh energij na tem svetu te lahko osreči le ena sama: energija srca.

Človeška sreča je odvisna od tega, ali ljubimo in smo ljubljene ter od mnogih drobnih lepih stvari, ki so zastoj.

Drobne lepe stvari pa so pravzaprav bistvo življenja: beseda tolažbe, trepljanje po rami, iskren nasmeh, kovanec, ki ga pustiš na gostilniški mizici ... Življenje sestavlja množica malenkosti kot mozaik. Kamni v mozaiku pa smo ljudje; veliko majhnih je treba, da podpremo in utrdimo nekaj velikih. Če ne bi bilo majhnih, bi veliki ne imeli opore in zid bi se zrušil.

O moči človeške dobrote, o edinem resničnem pravilu za človeško srečo govorijo vse svetovne religije. V Talmudu, najpomembnejšem hebrejskem tekstu, pa piše takole:

Na svetu obstaja samo deset močnih stvari. Železo je močno, ampak ga ogenj stali. Ogenj je močan, ampak ga voda pogasi. Voda je močna, ampak jo oblaki spijejo. Oblaki so močni, ampak jih veter odžene. Človek je močan, ampak ga strah pritisne ob tla. Strah je močan, ampak v vinu utone. Vino je močno, ampak ga spanec premaga. Spanec je močan, ampak smrt je močnejša. LJUBEČA DOBROTA PA SMRT PREŽIVI.

Andreja Korpič,
Župnijska karitas Markovci

Župnijska karitas Martjanci

Geslo tedna dobrodelnosti v letu 2012 je nosilo naslov »Veselje v sožitju«. Sodelavci Župnijske karitas Martjanci smo s svojim delovanjem in življenjem skozi vso leto bili usmerjeni k dobrim delom, povezovanju, molitvi in na ta način smo skupaj z našimi župljani živeli »Veselje v sožitju«. Ta naslov je v današnjem času izjemno pomemben in aktualen, saj ugotavljamo, da je med ljudmi, med različnimi generacijami, med različno mislečimi, vse več, morda preveč nestrpnosti, nesoglasij, nerazumevanja, tudi nasilja. Stvarnik pa nas je vse kristjane postavil v skupno svetišče, kjer se moramo uriti v umetnosti sožitja in se vsak dan znova truditi, da bi ljubili in spoštovali drug drugega. Brez nenehne truda ne gre, kajti sožitje je nekaj živega, vsakdanjega, božjega ... le mi ubogi posamezniki ga hote ali nehote ne živimo tako, kot od nas pričakuje Jezus, in k čemur nas nagovarja deset božjih zapovedi.

Kako smo prostovoljni sodelavci Župnijske karitas Martjanci živeli in izkazovali Veselje v sožitju:

- mnoge družine in posamezniki nosijo hudo breme preživetja in materialne stiske. Z razdeljevanjem različnih prehrabnenih paketov smo to stisko zmanjševali, in tako prispeli k ustvarjanju družinskega sožitja in veselja;
- veselje v sožitju smo sodelavci izražali in izkazovali ob mnogih obiskih in pogovorih s starejšimi, bolnimi, invalidi in našimi župljani, ki so v raznih domovih za ostarele. Teh obiskov je bil čez 80;
- veselje v sožitju pa vsi, skupaj z verniki naše župnije izražamo in živimo, ob različnih svečanostih, ki potekajo v naši župniji npr. župnijski pastoralni dan, Martinova nedelja, misijonski oratorij, misijon ... Ta dogajanja so lepa priložnost za skupno molitev in druženje, ki nas med seboj povezujejo, bogatijo in tako vodijo k ustvarjanju sožitja v naši celotni župniji. Sodelavci župnijske karitas bi v tej točki radi izpostavili pastoralni dan, kjer smo aktivno pristopili s svojim sodelovanjem. V župniji Martjanci, katere zavetnik je Sv. Martin, smo 08. 07. 2012 pripravili 2. pastoralni dan z naslovom »Ali ni najino srce gorelo v nama ...« (Lk 24, 32a). Slovesnost je

bila bogat uvod in priprava na misijon, ki je potekal v naši župniji decembra 2012.

Ciljev pastoralnega dne je bilo več. Najpomembnejši pa so: da bi skupaj molili, da bi župnija bolj zaživela v medsebojni ljubezni, da bi utrdili našo vero v Jezusa, da bi naše življenje čim bolj živeli po božjih zapovedih, da bi poživili pripravljenost sodelovanja v župniji in z župnikom v duhu obojestranskega zadovoljstva ... Svečanost je vodil domači župnik Srečko Fras. Pridigar in somaševalec je bil misijonar pater dr. Leopold Grčar.

Preživeli smo čudovit dan, saj smo tvorili skupnost, katere bistvo je edinstvo duha in srca.

Zahvaljujem se vsem svojim sodelavcem in vsem dobrotnikom, ki nas pri našem karitativnem delu podpirajo. Dobri bog pa naj nam vsem nakloni svoje usmiljenje, da bomo še v naprej zmogli delati dobro.

Če bomo vsi skupaj živeli v duhu krščanske dobrotelosti in solidarnosti bomo srečni mi in ljudje okoli nas.

*Vlasta Glavač,
Župnijska karitas Martjanci*

Župnijska karitas Murska Sobota

20 let delovanja Župnijske karitas Murska Sobota

Človekov pogled naj bi bil poln upanja zazrt v prihodnost. Pride pa čas, ko se ozreš nazaj na prehojeno pot, in opazuješ odtisnjene sledi.

Sodelavke in sodelavci Župnijske karitas Murska Sobota smo na prehojeni dvajsetletni poti srečali veliko ljudi, ki so prišli do nas s svojimi težavami in stiskami. V prvih letih delovanja župnijske karitas je bila pomoč namenjena ilegalcem, ki so nezakonito prestopali mejo ter maloštevilnim slovenskim družinam, katere so se znašle v veliki socialni stiski. Za njih je bilo potrebno poskrbeti obleko in hrano. V dvajsetih letih pa se je naše delovanje zelo spremenilo. Zadnja leta število prosilcev narašča, za kar pa je več razlogov: brezposelnost, bolezen, prenzizki

prejemki in tudi starost. Na župnijski karitas sprejmemo vsakega, ki se obrne k nam, kajti zavedamo se, da je pomembno, da nimamo predsodkov, da si vzamemo čas, da poslušamo, poskušamo poiskati vsaj nekaj poti za rešitev iz težav ter da znamo opogumljati in dajati upanje.

Skozi vse leto pomagamo družinam in posameznikom v Mestni občini Murska Sobota, pogosto pa tudi iz ostalih občin, ki so se zaradi izgube službe, dolgotrajne brezposelnosti ali pa zaradi prenizke plače znašli v veliki materialni, pogosto tudi socialni in duhovni stiski. Pomoč jim ponudimo pri hrani, oblačilih, s svetovanjem ter s plačili najnujnejših položnic predvsem za elektriko, zdravstveno zavarovanje in stanovanje. Tako smo v lanskem letu za pomoč pri hrani pomagali 2204 osebam, za pomoč pri plačilu položnic pa se je na nas obrnilo okrog 100 oseb. Tudi pomoč osebam, ki prestajajo kazen v murskosoboškem zaporu

je ustaljena in stara toliko kot naša župnijska karitas. V sodelovanju z gospodom Marjanom Potočnikom, ki v zaporu nudi redno tedensko duhovno oskrbo, pomagamo z materialnimi sredstvi in pokrijemo stroške za pe-

riodični tisk. Naša skrb je namenjena tudi invalidom ter starejšim in ostarelim, ki bivajo sami ali pa so nastanjeni v domu oskrbovancev. Zelo dobro sodelujemo tudi z Društvom upokojencev Murska Sobota, kjer zelo dobro poznajo razmere svojih članov, tako da v sodelovanju z njimi pomagamo upokojencem, ki se težko prebijajo iz meseca in jih oskrbujemo s prehrabenimi paketi. V mesecu decembru, v času mlaklavljevanja, obiščemo vse oskrbovance v Murski Soboti in Rakičanu, kjer imamo tudi kratek program, katerega opravimo v sodelovanju z OŠ II Murska Sobota. Pred božičnimi in velikonočnimi prazniki obi-

ščemo tudi oskrbovance v Lukavcih, Hrastovcu ter v drugih enotah, kjer so nastanjeni oskrbovanci iz naše občine. Vse oskrbovance, ki jih obiščemo, razveselimo tudi z majhnimi darilci.

Razen bolnikov in ostarelih pa je naša skrb namenjena tudi otrokom. Poleg Kriznega centra, kjer se število otrok zelo spreminja, spremljamo skupino večinoma osnovnošolskih otrok, ki zaradi neurejenih družinskih razmer bivajo v dijaškem domu. Te otroke pred prazniki vedno obdarimo, po potrebi pa pomagamo tudi z oblačili in obutvijo.

V naši župnijski karitas se zavedamo, da ljudi v današnjem času poleg materialnega pomanjkanja pesti tudi duhovno pomanjkanje in osamljenost. Zato smo v lanskem letu na velikonočni ponedeljek povabili ljudi, ki so sami in bi želeli podeliti velikonočno veselje, da pridejo v popoldanskem času na žegenj in da okusijo velikonočne dobrote v družbi članov in članic župnijske karitas. V uvodu je vse zbrane nagovoril domači stolni župnik Goran Kuhar. Po nagovoru pa so med zbrane razširili veselje z glasbo in plesom nastopajoči osnovnošolci OŠ II M. Sobota in učenka Glasbene šole M. Sobota. Naše prvo medgeneracijsko druženje je potekalo v prijetnem, domačem vzdušju, ki se je zaključilo s petjem ter s številnimi zahvalami in pohvalami, za organizacijo medgeneracijskega druženja.

V lanskem letu smo obeležili tudi našo dvajsetletnico delovanja ter bili organizator dvajsetega Škofijskega klica dobrote. Na dobrodelnem koncertu smo se spomnili fanta invalida, ki obiskuje šolo s prilagojenim programom ter rabi pri šestih letih še vedno stalno pomoč in nego matere in drugih, saj boleha za izjemno redko boleznijo, ki zavira njegov razvoj.

Poleg težke otrokove invalidnosti je družina v tem času preživela številne udarce, in sicer izguba službe, brezposelnost in težka bolezen matere. Ker pa živijo v četrtem nadstropju bloka morajo otroka vsakodnevno prenašati po številnih stopnicah, kar predstavlja čedalje večjo težavo, posebej ob zdravstvenem stanju otrokove matere. Družini želimo pomagati najti stanovanje v pritličju ali v bloku, ki ima dostop za invalide.

Poleg rednih mesečnih srečanj, dežurstev, tedenske oz. mesečne skrbi za skladišče s hrano, sobice z oblačili, pa se udeležujemo tudi akcij, ki potekajo ob naravnih ali drugih nesrečah. V lanskem letu smo odpeljali na poplavljeno območje peči, hrano in oblačila.

Člani Župnijske karitas Murska Sobota se redno udeležujemo izobraževanj in seminarjev, ki jih pripravlja Škofijska karitas Murska Sobota, prav tako pa tudi tistih, katere pripravlja Slovenska karitas. Občasno smo prisotni tudi na predavanjih v Hiši sadeži družbe. Dobro sodelujemo s Centrom za socialno delo, z Rdečim križem, z Evangeličansko humanitarno podpornico in z osnovnimi šolami, še posebej z OŠ II Murska Sobota.

Ob vsakem večjem praznovanju se vedno spominjamo začetkov delovanja. Zato se tudi ob praznovanju naše dvajsetletnice spominjamo naših ustanovnih članov, ki so prispevali k temu, da lahko dvajsetletnico praznujemo. To so: Anica Gregor, Valentina Kukel, Marija Halas, Marta Kerec, Jožica Šeruga, Marija Farkaš, Trezika Luk in Leon Šabjan. Kmalu za ustanovnimi člani so se Župnijski karitas Murska Sobota priključile tudi Irma Premrl, Marjeta Ciz in Trezika Prelog, katere so aktivno delovale do praznovanja naše dvajsetletnice. Ob praznovanju pa ne moremo mimo besed zahvale naši neutrudni blagajničarki Jožici Meolic, ki je bila pred tremi leti poklicana v večnost.

In tako kot pred dvajsetimi leti, nas tudi danes po dvajsetih letih združuje solidarnost in nas napolnjuje z lučjo, da bomo zmogli še naprej trositi zrna dobrote in upanja med ljudi, ter da bomo skupaj zmogli graditi lepši in vsem prijaznejši svet ter iskati poti od človeka do človeka.

*Dragica Raj,
Župnijska karitas Murska Sobota*

Župnijska karitas Razkrižje

Po proščenju sv. Janeza Nepomuka se je vrvež umiril. Cerkev je bila praznično okrašena in čakala prihod naših bolnikov in starejših občanov. Popoldan, ob 14. uri, je bila sveta maša, ki jo je daroval naš župnik, msgr. Franc Režonja. Povedal jim je nekaj tolažilnih in vzpodbudnih besed. V očeh naših bolnih in onemoglih so se lesketale solze, deležni pa so bili tudi svetega maziljenja.

Po sveti maši je bilo srečanje s pogostitvijo. Imeli so si mnogo za povedati, tudi zapeli so. Za slovo so bili stiski rok z željo, da naj Bog da, da se drugo leto spet srečajo. Tudi člani Karitas smo bili srečni in zadovoljni.

Srečanje bolnikov in starejših občanov.

V leto 2013 smo zakorakali z dobro voljo in polni energije za uresničitev vseh načrtov, ki so pred nami in katerih zares ni malo. Nuditi pomoč vsakemu, ki je bo potreben. Zmogli bomo, v to trdno verjamemo, saj na tej poti nismo sami.

*Cvetka Balažič in Sonja Žižek,
Župnijska karitas Razkrižje*

Župnijska karitas Sveti Jurij ob Ščavnici

Kaj pomeni KARITAS?

Morda je to težko povedati z besedami. Lažje z dejanji. Če besedo Karitas prevedemo v življenje – je to ljubezen, dobrot, darežljivost, deliti – deliti po Jezusovem zgledu, ko je pomnožil kruh in je še posebej naročil – DAJTE JIM VI JESTI. V Karitas se trudimo, da prisluhnemo in blažimo stisko in da hranimo ljudi z ljubeznijo, s pozornostjo, pomočjo in bližino sočloveka.

Karitas je ljubezen, popolna ljubezen do Boga in ljudi. Tudi mi smo že ljubljani predno zmoremo ljubiti. Ljubi nas Bog, starši, pozneje otroci, prijatelji, ... Ljubezen je dar, je milost, je vera. Prepletanje ljubezni in vere – to je Karitas. Zelo sem vesela in ponosna, da se je v zadnjem času karitativna dejavnost precej razširila in postala prepoznavna. Enakovredno stopamo v korak z drugimi humanitarnimi organizacijami. Še posebej pa je pomembno to, da se je stopnja zaupanja v Karitas zelo dvignila. Tukaj gre zahvala vsem karitativnim delavcem, ki s svojim prostovoljnim delom k temu pripomorejo. Toda to nas ne sme zaslepiti, ampak spodbuditi k še večji odprtosti, dostopnosti in poštenosti. Kar je še pomembno, je to, da moramo držati skupaj. Na misel mi prihajajo besede, ki sem jih prebrala in so mi sedle v srce:

*Vsi stojimo v krogu upanja, drug drugemu si podajamo plamen.
Če moja luč ugasne, jo bo zanetila tvoja.
Skupno oddajamo silnejši žar.
Sleherna luč na svoj način obeta, da tema nima zadnje besede.*

Dragi karitativni delavci in vsi ljudje odprtih src –želim nam vsem skupaj, da ta plamen žari in osvetljuje plemenita dejanja nas in vseh dobrih ljudi.

Poklicani smo, da ljubimo ta svet in da bo Jezus preko nas delil svojo hrano in svoja oblačila v današnjem času.

Pa še to jutranjo molitev bi želela deliti z vami, ki sem jo dobila, ko sem romala k patru Piju iz Pietrelcine.

Spodaj sta dve fotografiji iz našega koncerta.

Jutranja molitev

Gospod, v tišini nastajajočega dneva
te prihajam prosit za mir,
modrost in moč.

Danes hočem gledati na svet z očmi ljubezni;
biti potrpežljiva, razumevajoča,
ponižna, blaga in dobra.

Videti onkraj videza tvoje otroke,
kakor jih vidiš ti,
da bom mogla tako ceniti
dobroto vsakega posameznika.

Zapri moja ušesa za godrnjanje,
varuj moj jezik pred obrekovanjem;
naj bodo v meni le tiste misli,
ki blagoslavlajo.

Hočem imeti tako dober in pravičen namen,
da bodo vsi, ki se mi bodo približali,
začutili tvojo navzočnost.

Odeni me s svojo dobroto, gospod,
daj da bom ves današnji dan
odsevala tebe. Amen.

Slavica Trstenjak,

Župnijska karitas Sveti Jurij ob Ščavnici

Župnijska karitas Tišina

LUČ V TEMI

Tunel, tema, dež, ozka steza, skalovje, na koncu tunela luč, sonce, veselje na obrazu ženske. To so bile izrečene besede ob pogledu na fotografijo na srečanju skupine. Zanimivo, voditeljica je bila vesela, da smo vsi člani skupine dobro opazovali fotografijo in jo podobno opisali. Vsi smo videli temo in luč, nekateri smo opazili tudi ženski obraz, kateri je v svetlobi izražal veselje. Mogoče bi strokovnjaki lahko potrdili, da smo dobri opazovalci. Za nas tišinske člane Karitas je pomembna naša fotografija, naše opazovanje, svetloba naše luči na koncu tunela, še bolj pa izraz veselja in sreče na obrazih naših ljudi. Lahko rečem, da smo v letu 2012 večkrat zagledali vesele obraze na koncu temnih tunelov in ozkih poti v življenjskih preizkušnjah naših župljanov in občanov. Tako smo s pomočjo Slovenske karitas in akcije Manjša sveča, za sočloveka sreča pomagali družini. Dar za prižiganje svečke upanja za ljudi v tiski je torej pomagal družini pri priklopu električne energije. Težko je opisati srečo in hvaležnost, katero smo ob prižigu električne svetlobe zagledali na obrazih družine. Ta sij, veselje, hvaležnost in iskreni obrazi na koncu tunelov so se ponavljali. V vseh akcijah (Teden Karitas, Adventni venčki, Klic dobrot ...) smo na različne načine zbirali darove in prostovoljne prispevke, katere smo izročili ljudem v jesenskih poplavah in za potrebe Slovenske karitas. Zavedali smo se, kako je lepo, ko v nesreči nisi sam, saj smo prav v krajih naše občine bili v letu 2008 deležni pomoči Slovenske karitas ob neurju, ki nam je povzročilo veliko škode. Darovi od adventnih venčkov pa lajšajo materialno stisko družine, ki je pred leti v boju s hudo boleznijo izgubila očeta, sedaj pa se s hudo boleznijo bojuje še mama.

Veliko svečk upanja na koncu tunela in obrazov veselja ter sreče prižigamo z našimi obiski in srečanji bolnikov, ostarelih, zapuščenih, ob obiskih na domu v domovih za ostarele in onemogle ter srečanjih pri sveti maši in drugih srečanjih. Iskrene obraze sreče, zadovoljstva in veselja je moč opaziti tudi ob srečanjih zakoncev jubilentov.

Člani Karitas Tišina si prizadevamo, da na fotografijah iz naše okolice, župnije vidimo tunel in skušamo hitro prehoditi ozko stezico skozi njega, da čim prej pridemo do luči.

*Mihaela Flisar,
Župnijska karitas Tišina*

Župnijska karitas Turnišče

20 let Župnijske karitas Turnišče

Letošnja jesen nas je opozorila, da v župniji Turnišče živi in dela Karitas že 20 let. Nekateri v odboru ŽK to zelo dobro vemo in tudi čutimo. Kaj smo že vse počeli, se še spomnimo ali pa

poiščemo v starejših beležkah. Z intenzivnim skupinskim premislekom pa najdemo tudi seznam tistih, ki so delali z nami ali pa tistih, ki še vztrajajo. Da, začeli smo v jeseni 1992. Takratni župnik v Turnišču, g. Alojz Ratnik, je sprejel izziv o ustanovitvi župnijske karitas. Zbral je nekaj župljank, ki smo nekako začele s tem delom. Za nas vse je bilo to nekaj popolnoma novega. Nismo vedeli kje in kako naj se lotimo dela, da bo iz tega sploh kaj nastalo. No, pa je še kar uspelo.

Ideje, nasvete oz. usmeritve za delo smo dobivali na različnih srečanjih z drugimi ŽK, od škofijskih karitas, usmerjale so nas razne potrebe, in tako so se že obračala leta. Danes je delo pri ŽK zelo pestro, od župnije do župnije tudi raznoliko, narekujejo ga razne potrebe ljudi oz. trenutno so najmočnejši smerokazi dela, socialne situacije posameznikov v župniji.

Tako je v naši župniji zaživel KLIC DOBROTE. Veseli smo, da se ta klic še vedno sliši in to tudi spoštujemo ter odnosa do tega klica ne blatimo. 20 let delovanja smo obeležili tudi z dobrodelnim koncertom, ki smo ga enako poimenovali ali pa je bil po vsebini imenovan Klic dobrote. Nastopajoče skupine so bile iz župnije, z izjemo dveh (Plesni klub Devžej in vokalni kvintet Aeternum). Ne smemo mimo nastopajočih, kajti bili so kot zvon, ki je vabil in opominjal po čutenju k po-

moči. Kaj pa tisti, ki so bili aktivni pred in po prireditvi, pa mogoče za zaveso? Tudi njihov zven se je slišal. Klic po pomoči smo izražali tudi zelo enostavno preko oznanil, posebno v Tednu Karitas. Podoben klic so tudi izražala oznanila ob raznih naravnih nesrečah. Moram reči, da so se ti klici v naši župniji vedno slišali, župljani so se odzvali vedno in uspešnost akcije ni izostala.

Nedelja Kristusa Kralja – zadnja nedelja v cerkvenem letu, pa je bila obogatena z zahvalno mašo ob 20 letnici dela ŽK Turnišče. Ob somaševanju domačega župnika, Roberta Bresta, jo je daroval generalni vikar Škofije Murska Sobota, g. msgr. Franc Režonja, sicer domačin naše župnije.

Kaj bi naj ob tem jubileju še izpostavila? Težko se odločim. Mogoče pa vseeno - pozdrav dojenčku, srečanja in obiski starejših župljanov, organiziranje letovanj oz. njihova opisovanja doživetij ob vrnitvi, miklavževa darila, adventne venčke, botrstvo, zbiranje in delitev živil, delitev živil iz zalog EU ali pa romanje na Slomškovo Ponikvo in klic dobrote v Celju ali kakšno drugo romanje kot karitasovi sodelavci, pomoči ob naravnih nesrečah.

V odboru župnijske karitas nas je 18, skupaj z župnikom in duhovnim pomočnikom. Slednja se menjavata, od ostalih pa nas je polovica, ki delamo že od ustanovitve ali pa kako leto manj.

Zakaj vztrajamo? Tega odgovora ne vem, ali je preveč enostaven, mogoče pa je vprašanje prezahtevno. Verjetno pa zato, ker enostavno želimo delati dobro.

Ob koncu naj Boug poplača župnikom, ki so nas vodili in podpirali – g. Alojzu Ratniku, g. Ivanu Kranjcu ter g. Robertu Brestu.

Celotni sestavek pa mogoče lahko zapisali tudi takole: v 20. letih se je zgodilo veliko.

Brez Vas oz. vseh tistih, ki ste se oglašali na klic dobrote, se vse to ne bi moglo zgoditi.

BOG VAM POPLAČAJ.

Sv. Angel varuh moj

Začetek večerne molitve za otroka, za kogarkoli. Lahko je prošnja začetega dneva ali nekega dela, lahko poti ali pa naslov podobe, na kateri stopa otrok preko majavega mostička, ki pelje preko potoka. Nad njim pa bdi Angel ter s svojimi krili varuje, čaka ali se bo ta potka končala z nekim blagoslovom ali pa bo nebogljjen otrok potreboval pomoč.

Sv. Angel, angelček moj, moj ali najin ali naše družinice blagoslov – otrok, novorojenček, dojenček, sad ljubezni dve mladih src, ki sta ustvarila novo življenje, podarila svetu otroka, med seboj pa potrdila ljubezen in vsem pokazala, da si upata ustvarjati otroka – človeka – osebnost.

Župnijska karitas v Turnišču nekaj zadnjih let, posebej na velikonočni ponedeljek, pozdravlja te dojenčke. Pozorna je do teh malih osebosti; pozorna je do teh VELIKIH mladih družinic, ki so zakorakale po bogati in zahtevni poti sadov zakonske ljubezni, ki jim čisto enostavno pravimo OTROK ali OTROCI.

Karitas poimenuje ta dogodek » POZDRAV DOJENČKU «. Na velikonočni ponedeljek povabimo vse družine z novorojenčki minulega koledarskega leta, k nekoliko skrajšani sv. maši ter nato v župnijske prostore na srečanje in skromno pogostitev. Od povabljenih se jih običajno udeleži le polovica. Kljub vsemu smo mi, pri ŽK, zadovoljni. Klepet in sproščeni pogovori nam nekaj naslednjih uric naredita še bolj prazničnih.

Razmišljamo, da na tak način opozorimo na naše najmlajše župljane, njim pa tako izrazimo dobrodošlico in jim zaželimo, da bi to ne bilo le enkrat na leto ali le na velikonočni ponedeljek. Tudi staršem se neka-ko na ta način zahvalimo, da jih trendi današnjih dni niso potisnili z mostička v potok, pač pa da so se zelo previdno in korajžno, v varstvu angela varuha, sprehodili po svojem mostičku ljubezni, ki je trden in zanesljiv.

Zato: DRAGA MAMICA IN OČKA – hvala vama za ta mostiček, hvala vama za ta dar ljubezni, hvala vama za življenje. Na vse to bo spominjalo darilce: podoba sv. Angela z molitvijo in mehka plišasta igračka.

Vse to ni veliko, vendar drobna doživetja so srž življenja.

VPETOST ŽUPNIJSKE KARITAS V OKOLJE

Župnijska karitas Turnišče je začela svojo dejavnost v adventnem času leta 1992.

Nismo vedeli kje in kako naj se lotimo dela. Vendar, ko smo se odločili za neko akcijo, smo reševali nastale probleme. Pri tem smo ves čas imeli v mislih, da je naših denarnih sredstev zelo malo v blagajni. Želeli smo si, da bi akcija uspela, da bi bili stroški kar najmanjši, vključeni naj bi bili župljani v večjem številu, skratka dobrodelnost naj bi se zaznala na več načinov.

V župniji je 6 vasi, vendar nekaj več kot štiri tisoč prebivalcev. Za prvo adventno nedeljo smo začeli spletati adventne venčke po vaseh. Reči moram, da so to prevzele pravzaprav družine sodelavk ŽK. Po vaseh so to bile po ena ali dve družini, kjer so se zbrale največkrat ženske, nekaj je bilo tudi moških, in tako so spletli v enem večeru od 20 do 50 venčkov. Za glavnino materiala je poskrbela družina gostiteljica sama, ali mogoče še s pomočjo nekoga. Material, ki se rabi, so šibe in časopis kot osnova, nato pa smrečje ali vejice ciprese ali neko drugo trajnejše zelenje, pa še nit oz. tanka vrvica ali žica. Za adventne svečke je poskrbela ŽK, spet smo iskali najcenejšo varianto. Pentljice pa sta izdelali dve župljanki, ki sta bili tega večji iz traku, ki je bil dar domače cvetličarne. Nastali so adventni venčki, ki smo jih na prvo adventno nedeljo položili pred oltar, kar zgleda čudovito, prinašajo praznovanje ter njihov pomen nas pripelje do božiča. Namenjeni so bili mladim družinam ter prvo obhajancem. Ko so jih odnašali domov, je bil prostovoljni prispevek tisti, ki je in še pokriva stroške svečk. Prisotna je tudi zelo močna vrednota druženja in pripravljenost družin, da prevzamejo tako obveznost.

Z denarnimi sredstvi pa še vedno nismo bili na zeleni veji. Obrnili smo se KS, pozneje na občino s prošnjo za dotacijo. Bili so razumevajoči in priskočili na pomoč s finančno injekcijo, ki je za ŽK bila še kako dobrodošla, čeprav mogoče ta znesek ni bil ali ni velik.

Nova ideja: želeli smo pripraviti srečanje starejših občanov. Molitev,

spoved in sveta maša - to bo v cerkvi, kjer se bodo posedli in malo poklepetali ob skromni hrenovki, sadju in pijači. Potrebujemo šotor, mize, klopi. Potreben je korak do PGD in KS, danes do občine ter naša izražena želja in njihovo prostovoljno opravljeno delo pred in po srečanju.

Pripravljamo dobrodelni koncert: program naj bo pester, scena naj bo primerna, potrebno je ozvočenje, povezovalka (ali povezovalec) programa, potrebna je začimba vsake prireditve. Vse to najdemo v domači OŠ, ali v kulturnih društvih po vaseh ali v bližnji glasbeni šoli, povabimo pa tudi nastopajoče iz bližnje župnije. V zahvalo za vso to dobrodelnost bi radi pogostili vse prisotne, vendar brez Društva kmetič in pridnih radodarnih gospodinj to ne gre.

Zbiramo oblačila, gospodinjske aparate, trajna živila ... Akcija se zaključi šele takrat, kadar se vse to pojavi tam, pomembno je pa tudi, kamor in komur je namenjeno. Prevoze opravijo tisti, ki imajo ustrezno vozilo in šoferja. Obrnemo se na takšne družine ali na neko institucijo. Uspešni smo mi, zadovoljni pa so tudi izvajalci, saj je ta prevoz sponzorski.

Podobnih » novičev « pa je preko celotnega cerkvenega še več.

S celotnim našim delom ter z vsemi potrebnimi koraki pa je vedno seznanjen tudi naš župnik. Še več, pomaga nam iskati rešitve in poti, da pridemo do cenejših izvedb. Usmeritve in predloge pa iščemo in najdemo tudi pri ŠK oz. njenemu generalnemu tajniku.

Zagotovo smo na ta način razpeti med večino župljanov oz. večkrat celo preko mej domače župnije. To nam pri delu zelo veliko koristi.

Naj končam: v 20. letih se je zgodilo veliko. » HVALA « vsem, ki ste se našli v sestavku.

*Danica Kocet,
Župnijska karitas Turnišče*

Župnijska karitas Velika Polana

20 let Župnijske karitas Velika Polana

Z upanjem, da dobro je delati dobro in s pogumom, da bomo v službi dobrega, smo zapolnili že drugo desetletje delovanja Župnijske karitas Velika Polana. Skozi ta leta delovanja se je število članic in članov spreminjalo in povečevalo. Danes nas je že blizu 20, kateri pokrivajo vsak svojo okolico, saj se je najlažje približati in prepoznati stisko ljudi, ki jih poznaš in te obkrožajo. Čeprav nas ni veliko, se trudimo po svojih najboljših močeh, da delo poteka nemoteno. V času našega delovanja smo doživeli veliko lepega, nepozabnega, pretresljivega in tudi spodbudnega. Še vedno se trudimo in pridobivamo nove sodelavce. Srečujemo se na dva meseca oz. odvisno od potreb. Ob različnih praznikih, akcijah nam pomagajo tudi mladi – prostovoljci. Delovanje naše župnijske karitas je usmerjeno na ljudi, ki v naši župniji potrebujejo pomoč. Obiskujemo starejše in bolnike doma in po domovih za starejše ter pomagamo invalidom. Socialno šibkim pomagamo z enkratno pomočjo - osnovnimi življenjskimi potrebščinami, delimo hrano s pomočjo škofijske karitas, organiziramo letovanje otrok, družin in ostarelih. Vsako leto se udeležimo romanja na Ponikvo in Klica dobrote v Celju, kjer se srečamo s sodelavci Karitas. Pripravljamo *Teden Karitas* v naši župniji, zbiramo živila in sredstva, s katerimi pomagamo pomoči potrebnim.

Sodelavci Karitas kot bratje in sestre v Kristusu gojimo čut in sposobnost sprejemanja različnih darov, spoštujemo znanje in izkušnje drug drugega, si medsebojno pomagamo in usklajujemo svoje delo, da bo v korist tistih, ki potrebujejo našo pomoč. Razpolagamo s skromnimi finančnimi in materialnimi sredstvi, ki so odvisna od prostovoljnih prispevkov. Ne nazadnje vsak dan bolj, mnoge očete, matere, može in žene pesti materialna revščina ali druga stiska, ki je povezana z izgubo zaposlitve, nesrečo, invalidnostjo, boleznijo v družini, nasiljem, medgeneracijskimi napetostmi in razvezami. Vedno smo pripravljeni in jih kličemo »Ne bojte se, oglasite se – pomagali vam bomo!«

Čeprav je veselih dogodkov kot so poroka, krst otroka ter zlata poroka vedno manj, upamo, da jih bomo še naprej sprejeli z veliko mero veselja in zadovoljstva. Zato se držimo dogovora, da še naprej vsako mlado družino, ki bo krstila otroka v naši cerkvi, obdarimo s kropilnikom motiva Marije s sinkom in vsak mlad zakonski par, ki v domači cerkvi prejme zakrament sv. zakona obdarimo s stoječim lesenim križem, ki je simbol vere, upanja in ljubezni ter vsak zakonski par, ki bo praznoval zlato poroko obdarili z lesenim molitvenikom. Za našo župnijo je bilo veliko veselje gradnja Doma starejših Danijela Halasa ter sedaj sodelovanje s stanovalci doma. Ta dom je vsekakor marsikateremu varovancu novo upanje v jeseni življenja.

Članice župnijske karitas smo prostovoljci, smo največje upanje za pomoč, zato se vsem zahvaljujem za dosedanje nesebično pomoč ter še naprej vabim, da sodelujete in podpirate karitativno delo v župniji Velika Polana.

MISEL IN PROŠNJA ZA NAPREJ: Darujmo se za nekaj najdragocejšega v današnjem času, zato moramo najti čas za drugega, ki je potreben pomoči, ga poslušati ali obogatiti z lepim pogovorom, prepričati naj ga ne bo sram povedati, da rabi pomoč!

Želimo, da je KARITAS še naprej luč in upanje, ki tolaži, podaja roko, sliši klice na pomoč in opogumlja človeka za pomoč. Dvajset let je za nami. Ali smo bili uspešni, pravični ali ne, naj presodi vsak pri sebi.

*Aranka Zver,
Župnijska karitas Velika Polana*

TEMELJNA DOLOČILA ŽUPNIJSKE KARITAS V ŠKOFIJI MURSKA SOBOTA

PREAMBULA

Oznanjevanje, liturgija in karitas so osnovna poslanstva Katoliške cerkve. Te službe si ne stojijo nasproti, ampak skupaj tvorijo celoto. Karitas predstavlja posebno obliko oznanjevanja Jezusa Kristusa, ustanovitelja Cerkve. Evangeliji namreč poročajo, da se je Jezus posvečal ubogim in trpečim in se z njimi solidariziral. »Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili« (Mt 25,40). Naloga slehernega kristjana, vsake krščanske skupnosti in župnije, še posebej pa organiziranih oblik karitativnega delovanja je, da izvršuje človeška dela usmiljenja (lačne nasičevati, žejne napajati, popotnike sprejemati, nage oblačiti, bolnike obiskovati, žalostne tolažiti, dvomljivcem prav svetovati,...). Sledeč zgledu in naročilu Jezusa Kristusa sprejema Škofija Murska Sobota po svojem škofu ordinariju naslednji prenovljeni splošni akt Župnijske karitas v škofiji Murska Sobota.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. Župnijska karitas (v nadaljevanju ŽK) je cerkvenopravno dobrodelno združenje vernikov Katoliške Cerkve na območju župnije, z namenom, da poleg oznanjevanja in bogoslužja, organizirano udejanja zapoved ljubezni do bližnjega - Karitas, ki je temeljni in nepogrešljiv del življenja vsakega župnijskega občestva.
2. ŽK je sestavni del posamezne župnije ter Škofijske karitas Murska Sobota (Škofijska karitas Murska Sobota (v nadaljevanju ŠKMS)) in deluje v svojih mejah avtonomno po načelu subsidiarnosti.
3. ŽK se po potrebi povezuje s sosednjimi župnijskimi karitas v dekanijsko karitas (v nadaljevanju DK). V tem primeru ŽK združujejo posamezne funkcije ali dejavnosti, kot na primer izmenjavo in obdelavo informacij ter izkušenj, usklajujejo delo, ustanavljajo strokovne skupine, skupno skrbijo za usposabljanje in oblikovanje

sodelavcev in podobno. Pri tem ŽK ohrani svoje temeljno poslanstvo v župniji, ker je nepogrešljiv del življenja vsakega župnijskega občestva.

4. ŽK sestavlja v širšem smislu celotno župnijsko občestvo vernikov in vseh ljudi dobre volje ter odprtega srca, ker je vsak dolžan po svoji sposobnostih živeti krščansko ljubezen - Karitas.
5. V civilnopravnem smislu je ŽK organizirano jedro, ki združuje prostovoljce in predstavnike različnih skupin in gibanj kot sodelavce Karitas za dobrodelno in socialno pomoč ljudem v stiski, predvsem v okolju, kjer deluje.

II. USTANOVITEV ŽK

6. ŽK v imenu župnije ustanovi župnik v okviru župnijskega pastoralnega sveta (v nadaljevanju ŽPS). Če župnija nima ŽPS, župnija ustanovi ŽK tako, da imenuje samostojno skupino (najmanj treh vernikov), izmed katerih se imenuje voditelj.
7. Člani ŽPS in imenovani voditelj ŽK v dogovoru z župnikom zbere prostovoljce, bodoče stalne sodelavce ŽK, ki imajo posluš in voljo za karitativno dejavnost. Za ustanovitev ŽK so potrebni vsaj trije stalni sodelavci – prostovoljci (člani).
8. Na prvem srečanju sodelavcev ŽK, župnik seznaní sodelavce Karitas z aktom ŽK. Prisotni člani izvolijo vodstvo oziroma tajništvo ŽK, ki ga sestavljajo poleg voditelja ŽK še njegov namestnik (po potrebi), blagajnik ter referenti posameznih skupin ali zastopniki krajevnih območij v župniji. Člani vodstva ali vsaj voditelj ŽK naj bodo izmed vrst članov ŽPS-ja. Izvolitev je veljavna, ko jo v imenu župnije potrdi župnik.
9. Župnik v imenu župnije in voditelj ŽK sta dolžna obvestiti o ustanovitvi ŽK ŠKMS, tako da ji pošljeta potrjen zapisnik prvega srečanja sodelavcev ŽK in seznam izvoljenih predstavnikov v vodstvo ŽK. ŽK od ŠKMS prejme svoj žig.

III. DELO IN NALOGE ŽK

10. Svoj namen uresničuje ŽK s tem, da:

- spodbuja in uresničuje krščansko solidarnost, ki temelji na evangelijski zapovedi ljubezni do bližnjega. Svoje naloge izvršuje predvsem s prostovoljnim delom svojih sodelavcev in celotnega župnijskega občestva.
- v sodelovanju s ŠKMS skrbi za nenehno celostno strokovno in duhovno izpopolnjevanje sodelavcev;
- vzgaja vernike, da bi imeli čut za stiske bližnjega in za potrebe sodobnega človeka ter jih spodbuja, da se organizirano vključuje v lajšanje težav;
- zbira sredstva in materialno pomaga ogroženim posameznikom, družinam in skupinam, posebno v primeru naravnih in drugih nesreč;
- svetuje in krepi zaupanje v lastne sposobnosti vsakega človeka ter smiselno podpira lastna prizadevanja za izhod iz stiske;
- sodeluje z drugimi človekoljubnimi in socialnimi ustanovami na svojem območju;
- posebno skrbi za odkrivanje in preprečevanje vzrokov vseh vrst stisk in išče najprimernejše načine za izboljšanje stanja;
- stiske, ki presega finančne, kadrovske in strokovne zmožnosti ŽK, rešuje v sodelovanju s strokovnimi službami ŠKMS.

IV. POVEZOVANJE

11. ŽK se povezuje z drugimi ŽK v dekaniji pod vodstvom dekana oziroma dekanijskega referenta za Karitas.

12. Dekanijsko povezovanje pomaga pri izmenjavi informacij in izkušenj, usklajevanju dela, medsebojne pomoči, sodelovanju na določenih področjih (npr. skupna skladišča) in pri oblikovanju karitativnih sodelavcev (glej zgoraj I.3.)

V. VODENJE IN ODLOČANJE

13. ŽK predseduje vsakokratni župnik, ki skrbi za duhovno rast vseh

sodelavcev ŽK. Delo vodstva oziroma tajništva operativno usklajuje in vodi voditelj ŽK. Voditelja ŽK na predlog ŽPS v imenu župnije imenuje župnik za dobo petih let. V kolikor župnija nima ŽPS-a, voditelja ŽK, na predlog župnika, posebej potrudi krajevni škof.

14. Dolžnosti voditelja so:

- sklicuje in vodi sestanke ŽK (praviloma mesečno);
- skrbi za izvajanje sklepov in programa ŽK ter poroča o uresničevanju nalog ŽPS-u in predsedniku ŽK (župniku);
- skrbi za obveščanje sodelavcev in župnijskega občestva;
- skrbi za redne stiske z vodstvom ŠKMS in za povezavo z drugimi ŽK na ravni dekanije;
- poroča ŽPS-u in predsedniku o opravljenem delu, problemih in načrtih;
- predstavlja ŽK v stikih z javnimi ustanovami na področju svoje župnije oziroma dekanije;
- enkrat letno pripravi občni zbor ŽK in predlaga v sprejem letni plan, pripravi poročilo o delovanju ŽK, ki ga nato posreduje ŽPS in ŠKMS;
- skrbi za nenehno strokovno izobraževanje sodelavcev ŽK in za njihovo duhovno oblikovanje v sodelovanju s ŠKMS (spodbujanje sodelavcev ŽK za udeležbo na izobraževanjih, ki jih v ta namen organizira ŠKMS).

15. Vodstvo oziroma tajništvo ŽK sestavljajo poleg voditelja še njegov namestnik (po potrebi), blagajnik in referenti posameznih skupin ali zastopniki krajevnih območij v župniji. Sestajajo se po potrebi, pred rednim občnim zborom ŽK ali v primerih, ko je potrebno ukrepati hitro, brez odlašanja. Mandat tajništva traja pet let.

16. O vsakem sestanku ŽK se vodi zapisnik. Za vodenje zapisnikov in za drugo nujno administracijo skrbi voditelj.

17. Sprotno odločanje o tekočih nalogah se praviloma opravlja na rednih mesečnih sestankih ŽK. Na teh sestankih se potrjujejo tudi

vmesne nujne odločitve vodstva oziroma tajništva. V razpravi velja načelo, da je vsak sodelavec ŽK dolžan prispevati svoj delež za sprejem čim boljših odločitev ter obenem nositi svoj del odgovornosti za izvajanje sprejetega programa. Če župnija nima ŽPS, se voditelj ŽK pred sestanki posvetuje z župnikom (predsednikom ŽK).

18. Za podrobna določila o metodah dela ŽK in izvajanju akta odredb lahko vodstvo oziroma tajništvo ŽK pripravi in predlaga predsedniku in ŽPS-u sprejem poslovnika in drugih pravilnikov, ki pa ne smejo biti v nasprotju s tem aktom.
19. Najvišji organ ŽK je občni zbor, ki mu vedno predseduje domači župnik. Občni zbor sestavljajo vsi stalni - redni sodelavci ŽK. Občni zbor je sklepčen, če je navzoča več kot polovica stalnih sodelavcev.

Sklepi občnega zbora so veljavni, če zanje glasuje večina navzočih in jih v imenu župnije potrди župnik.

20. Občni zbor se sestane enkrat letno. Sprejema in potrjuje:
 - letno poročilo o delovanju ŽK, ki ga poda voditelj;
 - zaključni račun o poslovanju v preteklem letu, ki ga poda blagajnik;
 - proračun za bodoče leto, ki ga pripravi vodstvo oziroma tajništvo;
 - program dela, ki ga pripravi vodstvo oziroma tajništvo;
 - nadzorno poročilo, ki ga poda komisija ŽPS ali župnik;
 - predlaga v potrditev župniku nove člane vodstva oziroma tajništva, ko dosedanjim poteče mandat. Člani vodstva oziroma tajništva so lahko izvoljeni ponovno, vendar naj bo poskrbljeno, da bodo postopoma prevzemali odgovornost tudi novi sodelavci.

VI. PREMOŽENJE

21. Premoženje ŽK je last župnije. ŽK sme s svojim premoženjem v okviru svojega programa delati samostojno in z njim odgovorno razpolagati.
22. Viri dohodkov ŽK so:

- zbiranje prostovoljnih darov v župniji;
 - nabirke v lastnih nabiralnikih v cerkvah;
 - delež pri namenskih nedeljskih nabirkah;
 - zapuščine in volila;
 - pomoč ŠKMS in drugih ŽK v primeru izrednih potreb;
 - lastno delo,
 - prispevki raznih organizacij in skupin ter oblastnih in upravnih organov na področju delovanja ŽK.
23. Pri finančnem in materialnem poslovanju se ŽK praviloma drži navodil ŠKMS in veljavnih računovodskih standardov.
 24. Finančno poslovanje lahko poteka preko lastnega TRR in/ali preko TRR župnije.
 25. Za finančno poslovanje je pooblaščen in odgovoren blagajnik. Vse finančne dokumente sopolpisujeta blagajnik in voditelj.
 26. Finančno poslovanje mora biti redno in natančno. Knjige finančnega poslovanja (blagajniška knjiga, knjiga materialnega knjigovodstva, itd.) so predmet vizitacije.
 27. Župnik, kot predsednik ŽK ima pravico in dolžnost, da v imenu župnije sproti nadzoruje poslovanje ŽK. To pravico lahko prenese na ŽPS. ŽPS mora obvezno pregledati zaključni račun ŽK in o pregledu poročati občnem zboru ŽK in župniku.

VII. SKLEPNA DOLOČILA

28. Če ima ŽK poslovnik ali pravilnik/e o delovanju ŽK morajo le-ti biti usklajeni s tem aktom.
29. ŽK ima svoj žig, ki ga po prejemu zapisnika ustanovnega sestanka ŽK priskrbi in izroči voditelju ŽK vodstvo ŠKMS.

Marjanci, 1. marec 2007

Jože Hozjan, predsednik Škofijske karitas Murska Sobota
 Jožef Kociper, generalni tajnik Škofijske karitas Murska Sobota

